If not delivered, return to:
"GLASILO"
6117 St. Clair Ave.
CLEVELAND, O.
The largest Slovenian Weekly in the United States of America.
Sworn circulation 20,000
Issued Every Tuesday
Terms of Subscription:
For Members Yearly.....$0.84
For Nonmembers.....$1.60
Foreign Countries.....$3.00
Telephone: Henderson 3912

GLASILO K. S. K. JEDNOTE

DELO OFFICIAL ORGAN NEODVISNA
OF THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION
Entered as Second Class Matter December 12th, 1923 at the Post Office at Cleveland, Ohio. Under the Act of August 24, 1912.

Največji slovenski tednik v Združenih Državah
Izhaja vsak torek
Ima 20,000 naročnikov
Naročnina:
Za člane, na leto.....$0.84
Za nečlane.....$1.60
Za inozemstvo.....$3.00
NASLOV uredništva in upravništva:
6117 St. Clair Ave.
Cleveland, O.
Telefon: Henderson 3912

ACCEPTED FOR MAILING AT SPECIAL RATE OF POSTAGE PROVIDED FOR IN SECTION 1103, ACT OF OCTOBER 3rd, 1917. AUTHORIZED ON MAY 22nd, 1918.

Štev. 40 — No. 40 CLEVELAND, O., 1. OKTOBRA (OCTOBER), 1929 LETO XV. — VOLUME XV.

VESTI IZ CLEVELANDA

—Collinwoodčani! Ne pozabite, da se vrši v sredo, dne 2. oktobra zvečer ob 7. v Slovenskem Domu na Holmes Ave, zanimiva predstava premikajočih slik KSKJ. Ta prireditev se vrši prvič v vaši naselbini. Društvo sv. Jožefa, št. 169 in sv. Helene, št. 193, ki imata to v oskrbi, vas uljudno vabita. Po dovršenem programu sledi ples s prosto zabavo. Vstopnina znaša 50 centov, za otroke 10 centov. Upamo, da se bodo tega zanimivega večera udeležili vsi naši Jednotarji iz Collinwooda ter iz sosedne Nove Ljubljane.

—Dalje ste uljudno vabljeni na plesno veselico društva sv. Helene, št. 193 KSKJ, vršečo se v nedeljo, dne 6. oktobra zvečer v Slovenskem Domu na Holmes Ave. Zabava bo izborna!

—Razstava naših slovenskih trgovcev in obrtnikov, ki se je je vršila ves teden v Slovenskem Narodnem Domu na St. Clair Ave. je bila danes zaključena. Kaj tako imenitnega nismo pričakovali. Po naši sodbi je to razstavo obiskalo najmanj 15,000 oseb. Našim vrlim trgovcem in obrtnikom je na tej prireditvi čestitati. Med občinstvom prevladuje splošna misel in želja, da bi se slično razstavo priredilo zopet drugo leto.

—Te dni je zopet imela naša slovenska metropola v svoji sredini odličnega in častnega gosta, našega ožjega rojaka Dr. Leonida Pitamica, poslanika Jugoslavije, ki je došel semkaj iz Washingtona na povabilo Hrvatskega republikanskega kluba in Zveze naših slovenskih trgovcev. Zadnjo nedeljo dopoldne se je udeležil sv. maše v slovenski cerkvi v Collinwoodu. Popoldne ob 3. je bil navzoč pri prikazovanju filmskih slik K.S.K. J. v Grdinovi dvorani, kjer je imel kratek, a jedrnat nagovor. Gospod poslanik je omenil, da je pri tej priliki prvič v svojem življenju videl samega sebe na kino sliki, kar ga je zelo veselilo. Zvečer je bil navzoč na banketu bratov Hrvatov, katerega so priredili v počast svojemu rojaku, znanemu žogometnemu igralcu Miljušu; sinoči je pa obiskal razstavo slovenskih trgovcev v Slovenskem Narodnem Domu. Liga ohijskih društev KSKJ, ki je prvič vprizorila Jednotine filmske slike, je imela torej prva to čast, da je sedel med gledalci tudi tako odličen gost, poslanik jugoslovanske države.

—Te dni se je mudil na obisku v Clevelandu znani grocerijski trgovec Josip Božič iz Jolieta, Ill., v spremstvu svojega prijatelja Frank Božiča. Obiskal je svojo sorodnico Agnes Božič in več domačinov iz okraja Ilirske Bistrice. Tako se je tudi v našem uredništvu oglasil Mr. Frank Vranichar s svojo mlado soprogo, rojeno Terlep, oba Jolietčana. Mlada dvojica se je vračala domov z dvatedenskega ženitovanjskega potovanja po iztočnih državah. Želimo jima mnogo sreče v novem stanu!

PONESREČENA DRUŽINA

TRIJE ČLANI KSKJ ŽRTVE STRUPENEGA PLINA

Eveleth, Minn., 25. septembra — Našo naselbino je zadela včeraj grozna nesreča, ki je zahtevala štiri žrtve, trije izmed teh so spadali h K. S. K. Jednoti.

Pred štirimi leti se je iz Virginije, Minn., v našo naselbino preselila družina Frank Lavriča, obstoječa iz zakoncev, enega sina in ene hčere. Rojak Frank Lavrič, ki je bil zaposljen kot trgovski potnik neke tvrdke v Virginiji, je s svojo družino in dveletnim vnukom Robert Bradačem čez poletje stanoval v svoji vili ob Eveleth jezeru, dve milji oddaljeno od tukaj. V pritličju vile je imel stroj za nabavo električne razsvetljave, za katerega se je rabilo gazolin.

Včeraj popoldne ali proti večeru je šel gospodar hiše, oziroma oče družine v pritličje hiše popravljat motor pri stroju. Ker je pa iz stroja prihajal strupeni plin, ga je na mestu zadušilo, kajti njegovo truplo so danes okrog sedme ure zvečer našli poleg stroja. Pri popravljanju je bila gotovo navzoča tudi Lavričeva soproga Ivana in hči Mary, kajti tudi trupla teh so našli v pritličju hiše med tem, ko je ležal vnuk (Robert Bradač) tudi od plina zadušen v postelji v prvem nadstropju. Plin je tako hudo učinkoval, da je omamil tudi Lavričevega sina Franka, katerega so našli na tleh pred stopnicami v klet.

Danes proti večeru je prišla obiskat Lavričevo družino soproga rojaka Anton Tankota iz Gilberta, Minn. Ko na trkanje vrat in klice ni bilo nobenega odgovora, se ji je stvar zdela nekaj sumljiva, zato je šla k bližnjemu sosedu W. Trenholmu, kjer je povedala, da je čula neko stokanje iz pritličja Lavričeve vile. Takoj zatem sta se oba podala k Lavričevim, kjer sta s silo odprla vrata. Dospevša v hišo, sta našla Lavričevega sina Franka nezavestnega tako tudi malega Roberta Bradača, slednji je bil že mrtev. Posrečilo se jima je oba odnesti venkaj iz hiše. Zatem sta našla ob vznožji stopnic v klet truplo Lavričeve hčere Marije. Pri tem je pa tudi Trenholma zajel strupeni plin, da je moral bežati na varno. Poklical je še nekaj sosedov, da bi prišli na pomoč ponesrečeni družini Lavriča, toda tudi ti niso zamogli priti v bližino vsled prehudega strupenega plina. Nato so poklicali mestno požarno brambo, ki je našla onesveščenega sina Lavriča v kleti pa Lavričevo truplo, njegove žene in hčere. Lavriča ml. so prepeljali v Moore bolnišnico in ga spraviti k življenju; zdravniki trdijo, da bo okreval.

Nesrečo je prvi opazil Lavričev sin Frank, ko se je vrnil z dela. Našel je najprvo mrtvega otroka Bradačeve družine, ležečega v postelji. Iz kleti je pa po celi hiši vhajal dušeči strupeni plin, kar ga je takoj omamilo, vendar je šel gledat kaj se godi v pritličju hiše,

(Dalje na 8. strani)

FILMSKA SLIKA K. S. K. J. -- V BLAGOHOTNO VPOŠTEVANJE

Krajevnim društvom naše Jednote, kakor tudi župnijam, se naznanja ter priporoča sledeči program glede prikazovanja naše filmske slike, koji program naj bi društva in fare kolikor mogoče natančno vpoštevale. Ako bi ravnali drugače, bi nikakor ne mogli ugoditi željam vseh; po doli označenem programu bo pa morda vsem ustreženo.

Mnogi so v tem programu označeni dan želeli, torej se istega datuma ne more spremeniti. Druge pa, ki so v bližini teh naselbin in katerim smo slike obljubili, smo uvrstili tako, da bo ob enem z manjšimi stroški radi potovanja tudi v njih naselbini slika pokazana.

Ta program naj bi cenjena društva vpoštevala ter sprejela v namenu, da se istega v bodoče izvršuje brez presledka po naselbinah, kakor doli označeno. Kadar bo enkrat slika prepotovala vse naselbine, potem bomo lahko ravnali drugače, takrat bomo lahko ugodili tudi posameznim društvom, saj bo Jednota to zanimivo sliko ohranila in jo rada dala za prikazovanje, kadar bo treba. K temu filmu (sliki) bomo dodali še nekaj novih važnih slik iz življenja naših Jednotarjev in tudi druge pomenljive iz naših ameriških slovenskih naselbin.

Uljudna prošnja

Že danes so naprošeni čč. gg. župniki, da mi pošljejo sliko svoje cerkve in šole, da jih uvrstimo k dosedanjemu filmu. Na ta način bomo lahko pokazali vsem našim naselbinam, kaj kot narod skupaj premoremo. Take slike naj bi bile nalašč narejene pri kakem fotografu v velikosti 8x10 palcev. Ne smejo pa biti lakirane, da bi se svetile; morajo biti navadne (smooth print not gloss), kajti drugačnih ni mogoče rabiti, da bi jih k sedanjim slikam uvrstili. Tudi slike oseb se lahko ravno na ta način uvrstijo med dosedanje. Dobrodošle bi bile slike gg. župnikov naših slovenskih far, šolskih sester, mogoče cerkvenega odbora ali skupnih društvenih parad. K takim slikam je treba dodati še opis, kaj ista predstavlja. Napis se bo oskrbelo v angleškem in slovenskem jeziku.

Da je to umestno, sem spoznal že iz dosedanjih slučajev; kjerkoli so videli nekaj takih slik, so bili gledalci istih veseli. Le čitajte poročilo iz Greater New Yorka in drugod, kako jim je naša Jednotina filmska slika ugajala, potem se zavzemite še vi, ker se bo tudi pri vas na enak način stvar lahko priredilo z velikim uspehom.

Dosedaj izdelan in priporočljiv program

Kakor zgoraj omenjeno, je mnogo tu navedenih naselbin in fara že pristalo na označene dneve, torej se teh datumov ne more predrugačiti. Je nekaj naselbin, katerim smo tudi določili dan za prikazovanje Jednotine slike brez njih vednosti. Vsem tem se svetuje, da naj označeni dan odobrijo in preskrbijo za dotični dan dvorano. Katerim pa je nemogoče to izvršiti, naj to glavnemu predsedniku takoj naznanijo. V tem seznamu je še nekaj prostih dni. Izberite si kak dan osobito one naselbine v dotični bližini, ki niso tu označene; skušalo se bo tudi vam ustreči.

Jednotine filmske (premikajoče) slike se bo kazalo po sledečem redu:

Chicago, Ill. v soboto 5. **oktobra** popoldne in zvečer. Ker je ta naselbina velika, se je določilo tudi **nedelje, 6. oktobra** popoldne in zvečer. Če bi bilo pa morda to preveč za Chicago, se lahko en dan odstopi kaki drugi bližnji naselbini. Tako je imel dva dneva Greater New York: v soboto zvečer in nedeljo popoldne; obakrat je bila velika udeležba. Sicer je umestno, da sliko vidijo tudi otroci in morda oni, ki bi morali ostati zvečer doma za varuhe. Na ta način se nudi prilika vsem. To navodilo naj velja za vse naselbine, da ne bo treba vedno znova razlagati.

Temu sledi druga naselbina in sicer **Aurora, Ill. v pondeljek dne 7. oktobra.** Naj tudi tukaj velja za vse druge sledeče pojasnilo: Ni mogoče, da bi bile vse manjše naselbine deležne sobot in nedelj. Mnoge se bodo morale zadovoljiti z drugimi dnevi tedna ali drugimi večeri. Kjer bi ljudje delali ponoči, tem se bo sliko kazalo popoldne, predno gredo na delo. Sliko se po dnevu ravno tako fino vidi kot zvečer. Ljudstvo itak rado hodi v kino gledišča tudi čez dan, ne pa samo ob večerih, ne samo ob sobotah in nedeljah, ampak tudi ob delavnikih. Treba je torej vporabiti vsako priliko in vsak čas, da si s tem Jednota prihrani denar. Sploh se bo skušalo ugoditi vsem naselbinam po njih okolnostih in razmerah.

9. oktobra: Bradley, Ill.
10. oktobra: Springfield, Ill.
12. oktobra: sobota popold. in
12. oktobra: sobota, popoldne in zvečer, South Chicago. Illinois.
13. oktobra: nedelja, Joliet, Ill. popoldne in zvečer.
15. oktobra: Summit, Ill.
17. oktobra: Še na razpolago.
19. oktobra: sobota, La Salle. Illinois.
20. oktobra: nedelja, popoldne in zvečer, Waukegan, Ill.
23. oktobra: Sheboygan, Wis.
26. oktobra: Milwaukee, Wis.
27. oktobra: nedelja, Eveleth, Minn., v Eveleth avditoriju.
28. oktobra: Gilbert, Minn.
29. oktobra: Chisholm, Minn.
30. oktobra: Aurora, Minn.
31. oktobra: Ely, Minn.
1. novembra: Na razpolago ali prosto.
2. novembra: New Duluth. Minnesota.
3. novembra: nedelja, Calumet, Mich.
4. do 8. novembra: Na razpolago. Priglase naj se naselbine ali društva iz države Michigan.
9. in 10. novembra: sobota in nedelja, Detroit, Mich.
13. novembra: Toronto, Ont. Kanada.
16. novembra: Bridgeport, Connecticut.
17. novembra: nedelja, Betlehem, Pa.
18. novembra: New York, v cerkveni dvorani na St. Marks Pl. (8. cesta).
19. novembra: Little Falls, N. Y.
20. novembra: Steelton, Pa.
21. novembra: Braddock, Pa.
22. novembra: Beaver Falls. Pennsylvania.
23. novembra: Sharpsburgh in Millvale, Pa.
24. novembra: nedelja, Pittsburgh, Pa., v Slov. Domu na 57. cesti.
25. novembra: Aliquippa, Pa.
26. novembra: Canonsburg, Pa.
27. novembra: Bridgeville, Pa.
28. in 29. novembra: Še neoddano, ali na razpolago.
30. novembra ali pa 1. decembra: Bridgeport, Ohio.

Tako bi bila mesec oktober in november skoro povsem vporabljena za prikazovanje slik naše Jednote. To je edini način, oziroma načrt, katerega sva izdelala z bratom urednikom, in katerega izvolite vpoštevati. Mogoče ni povsod pripraven dan, kakoršnega bi želela društva in naselbine. Vzroke in razloge za to sem že navedel,, ker vsepovsod ne morem biti samo ob sobotah in nedeljah. Sliko mora nekdo seboj nositi, in sicer dotičnik, ki zna z aparatom ravnati. Pri tem se je vpoštevalo kraje in naselbine po njih legi ter okolici.

K temu bo morda kdo vprašal: Kako naj se pripravimo? Kaj je vse za to potrebno? Na to naj bo sledeči dogovor:

Dobite pravočasno dvorano za omenjeni dan. Ako mogoče, naredite in sestavite bolj privlačen in bolj živahen program da ne bo samo prikazovanje slike. Povabite kako pevsko društvo iz naselbine ali bližnje okolice, ki naj bi tudi nastopilo. V večjih naselbinah se lahko najame tudi godbo (orkester), da bi sviral po končanem programu pri plesu, ako ga hočete imeti. Lahko se povabi tudi kakega spretnega govornika za oživljenje medsebojnega zanimanja. Na ta način so imeli program v Brooklynu, N. Y. Imeli so dva dneva v ta namen. Bilo je toliko navdušenja in veselja, da sta po besedah udeležencev baš ta dva dneva prekašala vse poprejšnje prireditve. Tako bi morali tudi drugod ravnati, da bo ostal dan prvega prikazovanja prve naše filmske slike vsem v lepem spominu. Jaz sem namenjen te naselbine po vrsti obiskati in sodelovati pri taki prireditvi, da bo več življenja in zanimanja. Ako se boste ravnali po tem navodilu, vam že vnaprej jamčim popolno zadovoljstvo.

Radi vstopnine je stvar taka-le: Vstopnic sploh ne potrebujete, ako imate zanesljive odbornike, ki bodo stali pri vhodu v dvorano in pobirali vstopnino. V Brooklynu so računali sledeče: Za odrasle 75c, za odrasle 25c. V Clevelandu: za odrasle 50c in 35c, za mlajše otroke pa 10 cen. Cena je odvisna od razmer v naselbini in od programa, kakoršnega imate. Naša Jednota plača vse stroške pri prikazovanju slik, torej tudi najemnino dvorane, ako se isto zahteva. Tako pa pričakuje tudi vse dohodke pri vstopnini. Ako pa društva naredijo kaj po strani, mogoče pri prigrizku in okrepčilu pri bari, je to dobiček društva.

To je le nekak obris in glavni načrt, lahko pa istega uravnate drugače po dogovoru. — Glede tega dajem vedno rad še kaka morebitna pojasnila in navodila; pišite mi pravočasno.

S tem upam, da sem vse razložil, kar je bolj važnega. To priporočilo in ta program naj si naselbine in društva dobro zapomnijo. Kjer še ni označena kaka naselbina v teh državah, naj se takoj posvetujejo uradniki vseh naših društev z g. župnikom vred in naj mi hitro pišejo, kateri dan, ki je še na razpolago meseca oktobra in novembra, bi radi imeli. Toliko časa, dokler kako društvo (naselbina) morda ne odpove tu označenega dneva, bo gornji program prikazovanja slik redno priobčen v Glasilu. Za mesec januar in za naprej sledi program kasneje in tedaj se bo vpoštevalo še ostale naselbine na zapadu.

S sobratskim pozdravom,
Anton Grdina, gl. predsednik.

VAŽNO!

S tem opozarjamo cenjeno članstvo naše Jednote, v prvi vrsti pa tajnike in tajnice društev na važno obširno uradno naznanilo brata glavnega tajnika, priobčeno na peti strani današnje izdaje. Prečitajte isto natančno, ker je velikega pomena za našo organizacijo. Zdaj se vam nudi prilika, da lahko zavarujete otroke pri K. S. K. Jednoti takoj zatem, ko so rojeni, in ni treba več čakati eno leto.

—o—

RAZNE KRATKE VESTI

— Ena tretjina izmed celokupnega prebivalstva na Holandskem je katoliške vere.

— Letošnja revolucija v Mehiki je stala mehiško vlado okrog 11 milijonov dolarjev.

— Blagajnik neke večje banke v New Yorku je nedavno poneveril $100,000 iz namena, da bi se zamogel prištevati v vrsto "400" (millijonarjev). Sodnik je to drugače vpošteval ter mu določil št. 437 v neki ječi, v kateri bo moral odsedeti deset let.

— Srbi v Jugoslaviji so še edini narod v Evropi, ki rabi stari (julijanski) koledar namesto gregorijanskega. Pravoslavni, oziroma julijanski koledar je 13 dni za našim.

— Do 18. septembra t. l. je že trideset držav in narodov podpisalo protivojno pogodbo.

— Na vsak način zelo trdno naravo ima 11letni Vernon Lingo v New Yorku. Te dni je padel iz sedmega nadstropja očetove hiše na cestni tlak in se je le lahko poškodoval na glavi.

— V Columbusu, Ohio, prestolici označene države, nameravajo zgraditi novi kapitol, ki bo veljal $6,000,000.

VESTI IZ JUGOSLAVIJE

Sprememba v upravi ljubljanske škofije. Dosedanji gen. vikar g. stolni prošt Andrej Kalan, prošt v Ljubljani, se je odpovedal časti generalnega vikarja. Zato je imenoval g. knezoškof dr. Anton Bonaventura Jeglič za svojega generalnega vikarja novega pomožnega škofa dr. Gregorija Rožmana.

Vmeščen je bil 7. septembra za župnijo Trebelno g. Jakob Dolenc, bivši župnik in dekan v Trnovem na Notranjskem, odkoder so ga Italijani kot Jugoslovana izgnali.

Slovenska karmeličanka v indijskih misijonih. S. Immaculata iz reda karmeličank na Selu pri Ljubljani je odšla te dni preko Pariza v vzhodno Indijo, kjer se bo udeleževala misijonskega dela. S. Immaculata je Goričanka, hčerka pokojnega goriškega odvetnika dr. Frankota.

Peš v Marijino Celje sta potovala 29-letni posestnik Fr. Petek iz Zgornje Kungote pri Mariboru ter 18-letni hlapec Karl Ferlež. Za pot tja in nazaj sta potrebovala osem dni.

Smrtna kosa. No Gornjem jezeru pri Cerknici je 11. sept. umrl posestnik g. Matija Škrbec, oče kranjskega župnika g. Matije Škrbca. — V Goriči vasi pri Ribnici je umrl 9. sept. g. Frac Ilc.

Umrl je v Tomačevem pri Ljubljani posestnik Blaž Jernejc, star 57 let. Pred kakimi tremi tedni je pri obedu nenadoma omahnil in se zgrudil na tla. Od tedaj mu je vedno bolj pojemal dar govora, ud za udom mu otrpneval, a zadnji teden pred smrtjo se ni več zavedal. Trpel je mnogo. Rajni Jernejc je bil vzoren, trezen gospodar in skrben družinski oče. Zapušča dvoje preskrbljenih otrok in žalujočo vdovo.

Žrtev Blejskega jezera. Z Jesenic se z dne 9. septembra poroča: Mladi, nadebudni Ivan Bernard, rodom z Jesenic, je bil vnet kopalec in plavač, ki je vsako priliko vporabil, da se je osvežil v hladni vodi. Tudi v nedeljo, na Mali Šmaren, ko je prišel na Bled, je najprej poiskal kopališče. Ves razgret je brž skočil v vodo. To je bilo zanj usodno, ker je v naslednjem trenotku že izginil pod vodo. Za hip so kopalci še videli, da je dvignil Bernard roke iznad vode, potem pa je tudi rok zmanjkalo. Nekaj plavalcev je brž skočilo v vodo ter hitelo ponesrečenemu fantu na pomoč, toda bilo je prepozno. Ko so Bernarda potegnili iz vode, je bil že mrtev. Poklicani zdravnik je ugotovil srčno kap, nakar so mrtvega Bernarda prenesli v mrtvašnico blejskega pokopališča, odkoder se je vršil potem pogreb.

Pokojni Ivan Bernard, sin tovarniškega tesarja Bernarda iz Save pri Jesenicah, je ravnokar odslužil vojaški rok ter bil v Kranju zaposlen v svoji stroki kot mizar. Gotovo mladi fant ni nikdar mislil, da ga bo doletela smrt v hladnih valovih blejskega jezera.

Samoumor. Iz Slovenjegradca: Dne 9. septembra se je mi-

(Dalje na 5. strani)

DRUŠTVENA NAZNANILA

Društvo sv. Jožefa, št. 2 Joliet, Illinois.

S tem naznanjam članstvu našega društva, da se vršijo v bodoče naše seje zopet vsako prvo nedeljo v mesecu ob 1. uri popoldne, in se torej prihodnja seja vrši dne 6. oktobra in sicer v Slovenia dvorani. Ker bo ta seja zelo važnega pomena, zato so člani prošeni, da se iste gotovo udeležijo in da s tem pomagajo rešiti stvari, ki pridejo na dnevni red, kar bo v korist njim kakor tudi društvu. Od društva, ki šteje skoro 600 članov (ic), bi moralo priti vsaj 100 članov na sejo. Kje so sedaj oni člani, ki so pred par leti ko je bilo nekaj spora, zatrjevali, da bi prišli na sejo, če bi se na isti ne kregalo? Toda na sejah našega društva vlada sedaj mir in sloga, in to je morda tudi neutemeljen vzrok da se članstvo sej ne udeležuje! Vsak član bi si moral zapomniti, da imamo pri društvu vsi enake koristi, tako pa tudi vsi enake dolžnosti. Ako bi vsi člani še to upoštevali in se po tem ravnali, potem bi se šele lahko imenovali med seboj brate in sestre. Zatorej ponovno pozivljam članstvo našega društva, da se gotovo udeleži prihodnje seje. Opomba: Po seji bomo imeli še nekaj druzega za rešiti, oziroma za izpraznniti. Pridite torej!

S pozdravom,
L. Kosmerl, tajnik.

Društvo sv. Petra, št. 30, Calumet, Mich.

V prvi vrsti prosim vse člane našega društva, da se gotovo udeležite prihodnje seje dne 13. oktobra, ker imamo rešiti več važnih točk; slišali boste tudi poročilo o poslovanju pretečenih treh mesecev. Nikakor ni prav, da se nekateri člani ogibajo sej. Pri našem društvu je mnogo članov, ki se niso že več let udeležili sej. Pravzaprav bi se morali vsi člani udeležiti vsaj vsake trimesečne in četrtletne seje. Nekatera društva določajo kazen za tako neudeležbo. Potrebno je več zanimanja za napredek društva.

Opozarjam vas tudi na kampanjo za mladinski oddelek, ki je sedaj v teku ter prosim one starše, člane KSKJ, ki še nimate svojih otrok v tem oddelku, da jih par dni pred sejo pošljete k zdravniku dr. Roche, da postanejo člani te naše močne organizacije. Ravno tako se sprejemajo tudi otroci, čeprav njih starši ne spadajo v našo Jednoto. Mnogo vas je še članov in članic z velikimi in malimi družinami, pa jih še nimamo v mladinskem oddelku te Jednote. Nikar ne odlašajte, ker ne veste, kaj se lahko pripeti, da ne bo morda enkrat prepozno, kajti nesreča nikdar ne počiva. Torej vsi na agitacijsko delo! Naše društvo se mora pomnožiti v mladinskem oddelku! Ravno zdaj je lepa priložnost, ker v tej kampanji je prosta pristopnina in plačilna knjižica ter asesment za prvi mesec; poleg tega je razpisana od Jednote posebna nagrada po 25c za enega (štiri $1.00). Ker je zavarovalnina pri naši Jednoti za Mladinski oddelek veliko nižja kot pri insurance kompanijah, je treba priporočati našo Jednoto. Pri nas plačate samo 15c asesmenta na mesec, dobite pa do $450 posmrtnine. Sprejemajo se otroci v starosti enega do šestnajstih let. Idimo torej vsi na delo ter agitirajmo za mladinski kakor tudi za odrastli oddelek!

Ponovno vas torej prosim, da pridejo gotovo na prihodnjo sejo dne 13. oktobra.

Z bratskim pozdravom
John R. Sterbenz, tajnik.

NAZNANILO

Iz urada društva sv. Cirila in Metoda, št. 59, Eveleth, Minn.

S tem naznanjam vsem članom in članicam našega društva, da naj se udeležijo prihodnje seje 13. oktobra po prvi sv. maši. Na tej seji bo treba razmotrivati in rešiti dosti važnih točk zaradi naše nameravane veselice in predstave Jednotine filmske slike, katero bomo priredili dne 27. oktobra zvečer v Eveleth avditoriju.

Zato vas prosim v imenu odbora in društva, da pridete polnoštevilno na prihodnjo sejo. Zdaj je nastopil zopet jesenski čas, torej se ne more nihče izgovarjati, da ne more iti na sejo. Tako uljudno vabim tudi one, katerih ne vidimo na seji skozi celo leto. Pridite, da boste znali čemu bo veselica, namreč edinole v korist društvene blagajne, torej v korist vsega našega članstva.

Z bratskim pozdravom
John Bayuk, tajnik.

NAZNANILO

Iz urada društva sv. Genovefe št. 108 Joliet, Ill. se naznanja članicam našega društva, da se vršijo mesečne seje zopet po starem in sicer vsako prvo nedeljo v mesecu ob dveh popoldne v navadnih prostorih. Prihodnja seja se vrši torej dne 6. oktobra.

Priporočljivo bi bilo, da bi se članice saj na jesen polnoštevilno in redno udeleževale sej.

Ob enem opozarjam tudi vse one članice, ki so bolj počasne s plačevanjem asesmenta, da svoj dolg pravočasno poravnate, prav za gotovo pa do konca leta. Izvolite drage mi sosestre to vpoštevati in se držite reda.

Ako ima katera članica kako prijateljico, o kateri misli, da bi bila dobra članica, naj jo nagovori za pristop k našemu društvu. Tako bi tudi priporočala, da svoje mlade hčerke vpišete v mladinski oddelek našega ženskega društva.

S sosestrskim pozdravom
Antonija Struna, tajnica.

Iz urada tajnika društva sv. Jožefa, št. 169, Cleveland, O.

Cenjeni bratje in sestre našega društva!

Od časa do časa se mi vidi potrebno, da vas opozorim na nekatere točke Jednotinih pravil, ki se kaj pogostoma zanemarjajo. Prva in glavna dolžnost vsakega sobrata in sestre je — plačevanje mesečnega asesmenta, ki mora biti poravnan do 26. vsakega meseca. Kako težavno je za društvenega tajnika ob koncu meseca, ko ima odposlati asesment na glavni urad, pa mu primanjkuje še od 150 do 200 dolarjev članarine. Društvo, ki šteje okrog 600 članov, in ako od teh izostane 40 do 60 članov, ki niso poravnali svojih prispevkov, si vsled tega lahko predstavljate, kje naj tajnik jemlje denar, ako bi hotel za vse te člane iz svojega žepa založiti. Marsikdo misli, da ima tajnik delo in posel samo na seji; toda takrat se tajnik šele oddahne in odpočije. Glavno delo ima tajnik doma pri pisalni mizi, ko je treba poslati bolniške obiskovalce vsled nadzorovanja bolnih; ko je treba sestavljati mesečno poročilo in asesment pravočasno poslati na Jednoto. Zato vas prosim, da plačujete redno svoj asesment, kar bo vam samim v korist.

Zadnje čase je opaziti, da bolniški obiskovalci redno ne poročajo na društvenih sejah o stanju bolnikov. Dolžnost vsakega takega obiskovalca je, da se prepriča o stanju bolnega člana ali članice; o tem more za gotovo poročati na prihodnji seji, ako tega ne izvrši, zapade kazni po Jednotinih pravilih. Večkrat nekateri člani ali članice tudi ne vpoštevajo onih dopisnic, katere tajnik dopošlje bolniškim obiskovalcem, temveč jih enostavno nazaj pošljejo s pripombo: da nimajo časa obiskovati bolnike. To je nebratsko in s tem kršijo Jednotina pravila.

Z nekakim strahom opazujem, kako maloštevilno so obiskane naše društvene seje. Pred seboj vidim vedno ene in iste obraze. Ko se kakega člana na reden obisk sej opozori, se izgovarja: Saj brez mene itak lahko opravite. — Če bi vsak član ali članica ravnal tako, potem ni treba nobenih sej obdržavati in koncem leta nobenega odbora voliti, ker se ga itak skoro vsakdo brani sprejeti.

Uspeh društvene seje je ravno tako odvisen od vas, kakor od drugih članov. Vsi imamo iste pravice, pa tudi iste dolžnosti in obveznosti. Odbor brez članstva ne more v prvi vrsti voditi nobene seje, drugič se s tem vzame odboru vse veselje in pogum do društvenega delovanja. Pazite torej, da ne boste v tej zadevi brezbrižni, ko gre za napredek društva. Posebno sedaj, ko je nastopila hladna jesen vas pričakujem v velikem številu na prihodnji seji, vršeči se v pondeljek, dne 14. oktobra. Pridite enkrat na to sejo vsi, ker bo jako važna! Med drugim boste čuli finančno poročilo zadnjega četrt leta.

Nahajamo se v zelo važni dobi, ko društva medsebojno tekmujejo za večje število članstva. Tako je tudi pri naši K. S. K. Jednoti razpisana kampanja za mladinski oddelek, trajoča do 1. avgusta, 1930, torej malo pred prihodnjo konvencijo. Glavni odbor pričakuje do tedaj 5,000 novih članov in članic, kar bi se povsem lahko doseglo, ako se članstvo zavzame za mladinski oddelek. Naše društvo šteje sedaj nekaj nad 300 članov v tem oddelku. Ali bi ne bilo častno ter lepo, če bi jih do prihodnje konvencije šteli 500? Vsi otroci so prosti pristopnine v Jednoto, prvi mesec sploh ne plačajo nobenega asesmenta in poleg tega prejmejo še vplačilne knjižice zastonj. Za vsakega novega člana tega oddelka plača Jednota 25 centov nagrade, oziroma en dolar za štiri člane. Mesečni asesment je samo 15 centov, za ta mali znesek se prejme do $450 posmrtnine. Starši, zavarujte svoje otroke pri naši Jednoti, kajti od dne do dne se vedno bolj čuje o številnih nesrečah, ki jih povzroča ta nesrečni avtomobil; posebno sedaj, ko se je pričela zopet šola. Nobena mati ne more z gotovostjo reči, ali bo prišel njen otrok še zdrav domov iz šole ali ne? Nevarnost ni samo med šolsko mladino, ampak tudi med otroci, ki še niso šoloobvezni. Zdaj si predstavljajte, kolikim nevarnostim, boleznim in drugim neprilikam je otrok podvržen, predno doseže 16. leto. Torej nikar več ne odlašajte, temveč jih takoj vpišite v našo Jednoto.

Ni pa samo to glavni povod zakaj silimo naše otroke v K S. K. Jednoto. Večkrat se povdarja: "Naša mladina je naša bodočnost." Ako pa ne bodo starši sami pazili kam vpisujejo svoje otroke, potem nimajo od bodočnosti nobenega upanja in nič pričakovati. In mi, kot člani K. S. K. Jednote moramo imeti našo mladino z nami, ako hočemo zagotoviti bodočnost Jednote. Mi vse premalo cenimo našo Jednoto; ta nedostatek spoznamo šele takrat, ko nas obišče nesreča. Večkrat kateri izmed članov godrnja, ko plača mesečni asesment rekoč: "Samo plačujem, kdaj bom pa kaj nazaj dobil?" Naj mu bo v tolažbo tole: Vesel bodi, da ti ni bilo treba čakati na podporo, ker to je znamenje, da si bil zdrav in da si lahko delal. Zdravje je največje bogastvo na svetu!

Naj te v duhu popeljem v sobo, kjer boš videl v bolniški postelji družinskega očeta. Ko se ozreš na drugo postelj, leži tam že več mesecev bolana mati šesterih otrok, ki se žalostno ozirajo sedaj na mater, sedaj na očeta. Jako ganljivi in pretresljivi so taki prizori, ko vidimo pred nami svojega društvenega sobrata ali sosestro v tako žalostnem položaju. Kaj bi bilo šele tedaj s tako družino, če bi ne bila zavarovana pri nobenem društvu? Ko vidite take slučaje, tedaj šele pridete do spoznanja, kolike vrednosti je podporno društvo.

Zelo pomenljiv večer bomo imeli v sredo večer, dne 2. oktobra. Ko prejmete po pošti to številko Glasila v roke, tedaj se kar odločite, da pojdete ob sedmih zvečer v zgornjo dvorano Slovenskega Doma na Holmes Ave. Tam se bo kazalo krasno sliko proslave Jednotine 35-letnice v Jolietu, veličastno sliko Vseslovenskega katoliškega shoda v Lemontu, nastopa clevelandskih Orlov in pa sliko semnja v naši Novi Ljubljani. Vse to vas bo spravilo v najboljše razpoloženje. Slike same ob sebi so tako privlačne, da bodo povzročile obilo navdušenja. Preskrbite si pravočasno tikete (vstopnice), da boste imeli udoben sedež. Pomnite, da te slike niso vsakdanji "show," radi tega se pričakuje v dvorani velikega navala. Na slikah boste videli svoje znance in prijatelje, kako se postavijo pri jubilejni paradi v Jolietu in pri procesiji v Lemontu. Ako ste bili na katoliškem shodu, boste morda videli na tej sliki tudi samega sebe. Torej ne zamudite te lepe prilike in pridite za gotovo v sredo, dne 2. oktobra zvečer v Slovenski Dom na Holmes Ave

Z bratskim pozdravom
George Panchur, tajnik.

Iz urada društva Marije Pomagaj, št. 190, Denver, Colo.

S tem prosim in uljudno vabim vse članice našega društva, da se udeležite prihodnje seje dne 13. oktobra kakor po navadi drugo nedeljo v mesecu.

Morda so nekatere naše članice že pozabile, kdaj da se vrši naša mesečna seja, ker se iste tako malo udeležujejo? Prosim vas torej drage me sosestre, prihajajte bolj marljivo na sejo, kajti dostikrat imamo kako važno točko na dnevnem redu, katere ne more rešiti samo nekaj navzočih članic; vsled tega upam in želim, da bo prihodnja seja dne 13. oktobra dobro obiskana.

Na zadnji seji je bilo sklenjeno izvoliti članice, katere bodo delale in pomagale na naši nameravani veselici dne 19. oktobra zvečer, prirejeni v spomin petletnice ustanovitve našega društva.

Dalje prosim vse naše članice, da bi malo bolj agitirale za pridobivanje novih kandidatinj v naše društvo, kajti zadnji čas smo kar nekaj zaspale v tem oziru. Torej pričakujemo, da bo na prihodnji seji predlaganih zopet lepo število novih članic ali kandidatinj.

S sosestrskim pozdravom in na svidenje na prihodnji seji!
Mary Perme, tajnica.

VABILO NA VESELICO

ki jo priredi društvo sv. Helene, št. 193 KSKJ. Collinwood, O., v nedeljo 6. oktobra v Slovenskem domu na Holmes Ave. V prvi vrsti ste vabljene vse članice, da se že danes za gotovo odločite iti na to veselico, ker bo to naša prva jesenska veselica v korist društvene blagajne. Kakor znano, letos nismo priredile nobenega piknika, torej bomo to sedaj s tem nadomestile. Pridite vse, od prve do zadnje ter pripeljite seboj svoje prijatelje.

Tako uljudno vabimo tudi ostala cenjena sobratska društva in cele naselbine in v bližini. Pridite! Naše članice že sedaj nekaj pripravljajo, da bo dosti smeha in da bo vsakdo zadovoljen.

Dalje prosimo vse naše članice, da nam isti dan izročite vse kupone za one tikete za zlatnik, kajti ta večer bo eden tako srečen, da ga bo dobil. V obče bi pa želele, da tikete obdržite, kolikor je bilo poslanih, če jih ne morete prodati, pa iste same obdržite. Kakor znano, letos nismo imele celo zimo nobene druge prireditve v korist blagajne; ista se pa vedno manjša. Če katera rabi še kaj tiketov, naj se zglasi pri tajnici.

Odbor uljudno vabi cenjeno občinstvo na to našo prireditev, za pijačo in dober prigrizek bo vse preskrbljeno. Za plesaželjne bo igral znani Louis Simoničev duet slovenske in amerikanske komade. Pričetek ob 7:30 zvečer. Vstopnina 35c. Tiketi se dobijo pri tajnici ali pa zvečer pri vhodu.

Odbor.

Društvo sv. Helene št. 193 Cleveland (Collinwood,) Ohio.

Naznanja se vsem našim članicam, da se bodo dne 2. oktobra v Slovenskem Domu na Holmes Ave., kazale slike Vseslovenskega katol. shoda pod pokroviteljstvom društva sv. Jožefa, št. 169 in našega društva.

O teh slikah ste gotovo v Glasilu že dosti čitale. Zdaj imate pa priliko, da iste na lastne oči vidite. Pričakujemo torej velike udeležbe, kajti označena slika se bo prvič videla v naši collinwoodski naselbini. Vstopnina znaša 50c, za otroke 10c.

Zatem sledi ples in prosta zabava, od česar bo imelo tudi naše društvo nekaj dobička.

Pridite torej v velikem številu in dovedite seboj svoje sorodnike, znance in sosede.

Odbor.

V SLOVO

Bridgeville, Pa.—Tem potom naznanjam članstvu društva sv. Jožefa, št. 21 KSKJ, da zapuščam ta kraj, ker sem se vpisal v armado strica Sama. Kot dosedanji predsednik označenega društva torej več ne bom mogel na sejah predsedovati. Morda si bo kdo mislil, da jaz nočem biti tukaj pri društvu, ker nisem zmožen? Jaz bi le rad videl, da bi bil kdo drugi morda še bolj zmožen, ki mi bo sledil. Vseeno pa hočem ostati pri naši dični Jednoti še vedno njen zvesti član, čeravno bom v vojaški suknji.

Pri tej priliki se vam, dragi sobratje in društveniki, zahvaljujem za naklonjenost in poslušnost tekom mojega uradovanja kot predsednik. Društvu želim mnogo uspeha in božjega blagoslova. Bog vas živi in ohrani! Na zopetno svidenje po preteku nekaj let! Vaš udani sedanji Uncle Sam's Boy:

Anthony Lukek.

Praznovanje Jednotine 35-letnice v Brooklynu, N. Y.

Zadnjič sem obljubil, da bom poročal, kako se bomo, ozir. kako smo se imeli v Brooklynu in New Yorku in kako je ondi izpadla dvadnevna proslava 35-letnice naše Jednote.

Ko sem zapustil središče premogarskega antracitnega okraja, mesto Scranton, Pa., sem drugi dan dospel v Greater New York, ki po vsej pravici zasluži to veliko in častno ime. Bil sem tam že večkrat, toda vselej se v njem izgubim. Če se hočem ustaviti na osmi cesti, kjer imajo v oskrbi tamkajšnjo slovensko cerkev oo. frančiškani, se moram za pomoč obrniti do kakega taksi-voznika, kajti drugače bi ne dospel na cilj. In tako je bilo tudi sedaj. Na zgoraj omenjenem prostoru na 8. cesti, ozir. St. Marks Place, se vselej počutim najbolj domačega. Navadil sem se tega kraja še za časa Very Rev. B. Snoja, in še od popred. Tako sem vtaboril tamkaj tudi Jednotine filme. Srečo sem imel, da sem se sestal ravno pred povratkom v staro domovino z Rev. Dr. Hugo Brenom. Radi tega se mu ponudim, da mu pred odhodom pokažem sliko katoliškega shoda, da bi na ta način odnesel prijetne spomine v stari kraj. V teku ene ure je bilo vse rešeno, da je čast. g. doktor Bren videl sliko.

Zatem sem obiskal v nekem hotelu moje souradnike, finančne odbornike KSKJ., mudivše se uradnim potom v New Yorku. Med tem mi je že prišel na pomoč naš sobrat iz Greater New Yorka John Murn. Med sokolegi je bilo dogovorjeno, da odpotujejo nazaj že v četrtek, a jaz pa da naj ostanem v New Yorku s filmom v soboto in nedeljo. Tako se je tudi vse izvršilo. Kedaj ravno in kako se moji sokolegi odpotovali proti domu, ne vem. Jaz sem naredil načrt, da med tem časom obiščem dve sosedne naselbine: Bridgeport, Conn., in Bethlehem, Pa., da se domenimo glede prikazovanja slik v teh mestih.

Dospevši v Bridgeport, Conn. sem jo krenil najprvo h g. župniku Rev. M. Golobu v župnišče, kamor so kmalu zatem prišli uradniki društva sv. Jožefa št. 148. S temi smo se podali v hišo blagajnika br. Jos. Rezsonja, kjer smo bili prav po domače pogoščeni. Dogovorjeno je, da se bo v Bridgeportu, Conn., prikazovalo našo Jednotino sliko v soboto dne 16. novembra, ko bo nova spodnja cerkvena dvorana vsa zgotovljena. Naj k temu pripomnim, da bodo imeli zares fini prostor, kjer se bo lahko veliko naredilo za povzdigo naselbine, za izobrazbo ter kulturo mladine in v razvedrilo starišem. Dvorana je v vsaki fari najbolj potrebna naprava poleg šole.

Pred razhodom je prišel Rev Golob po mene, da sem pri njemu prenočeval. Hvala za dobro posteljo, gospod župnik! Tako jaz plačujem. Za mene pa največ Bog plačuje slične moje dolgove . . . Hvala tudi društvenim uradnikom za vso prijaznost in izkazano mi naklonjenost. Kmalu se zopet vidimo!

Drugi dan sem moral odpotovati v New York, od tam pa naprej v obmejno znano naselbino vrlih Prekmurskih Slovencev: Bethlehem, Pa. Za 88 milj dolgo vožnjo na vlaku sem rabil 2 ure in 45 minut. V tem času sem nekaj napisal o zadnji proslavi v Forest City, Pa. Vem, da so bile vrste in črke nekoliko kljukaste pa br. urednik jih je že zravnal, saj vedno moleduje za dopise in potne črtice.

No, zdaj sem pa v Bethlehem toda ne v Palestini, kjer je bil rojen Kristus, ampak v ameriškem! Ime pomeni "hišo kruha," tako mi je razložil ondotni g. župnik Very Rev. Clemen Veren, ki je zaeno komisar hrvatskih oo. frančiškanov v Ameriki. Pri g. župniku sem se namreč najprvo ustavil. Kmalu zatem sem srečal mojega starega prijatelja in znanca sobr. Jerneja Koprivška, organista, sedaj že trgovca z grocerijo in mesom. Na prijazno povabilo sem moral biti gost uljudne Koprivškove hiše; počutil sem se čisto domačega. Kdor pozna našega Jerneja, ta ve, da mu ne bo dolgčas v njegovi družbi in pod njegovo streho. Skrbna njegova gospa soproga je kmalu zatem prinesla iz trgovine nekaj najboljšega za večerjo; Mr. Koprivšek je nekam smuknil po steklenico, in smo se vsi dobro okrepčali. Zatem sva šla za poldrugo uro na izprehod po mestu. Za prenočišče sem imel elegantno sobo, da sem spal zelo udobno.

Drugi dan sem sledil otrokom, ki so šli v cerkev. Videl sem jih veliko število. Bili so lepega zadržanja, kar je redka izjema, in čedno oblečeni. Da, zaradi lepega vedenja zasluži ta mladina očitno pohvalo. Nato sva se sešla zopet z g. župnikom, da sem kmalu postal njegov osebni prijatelj. Pogovor je nanesel na to in ono, nakar je sledil fini postni (petkov) obed z ribo. Kakor veste, ribe rade plavajo in ne morejo biti na suhem . . . Hvala Vam, g. župnik, za postrežbo! Bog plačaj!

Ob treh popoldne sem rekel, da odhajam. Med tem časom smo se pa peljali še na bližnji hrib, odkoder je krasen razgled naokrog, da kaj takega malokje vidite. Od tu se vidi tudi naselbina ali mesto Nazaret. Ali nimajo te naselbine lepih imen? Da, bil sem zelo vesel, ko sem opazoval to okolico. K temu naj velja glede Bethlehema še tole: Tamkajšnja cerkev Prekmurskih Slovencev je veličastna in krasna, zidana iz sekanega trdega kamna; tako je tudi nova šola in župnišče kras tej fari. Isto stoji skoro tik unverze na najlepšem prostoru pod hribom, kjer se vidijo lične stavbe na pobočju zelenega hriba. Tu imajo dijaki univerze lepa šetališča in stanovanja. Poleg tega se prostira obširen mestni park. Res, lepše lege nima nobena druga slovenska župnija. Šel sem tudi na vrh šolskega poslopja, odkoder se vam nudi diven razgled. Čestitam tem rojakom, da imajo vsaj nekateri tako lična domovja na takem prostoru in niso s hišami ter cerkvami raztreseni med tovarnami. Nato sem se podal nazaj v New York. Obljubil sem jim, da se zopet vidimo dne 17. novembra. Vsem izrekam ponovno mojo lepo zahvalo. Bog plačaj!

Da bi pisal kaj obširnega o New Yorku, je zelo težavno. Predstavljajte si to največje mesto na svetu. Tako je čudno, da človek ne ve ali so sanje, ali resnica? Če gre po zemlji ali cesti, je mesto; ako gre nad cesto na takozvano Elevated železnico, se mu zdi, da je tudi mesto; in ko se poda pod zemljo, se mu tudi dopade. Torej mesto New York obstoja povsod. Radoveden sem, kaj bi bilo z New Yorkom, če bi ga malo pretreslo, ker je ves prevrtan in preluknjan? Ljudje se najbolj radi vozijo pod zemljo. Čemu pa tudi ne? Tam ni sape, mraza, vročine, nobenih križišč. Vlaki drvijo naprej z neverjetno brzino. Postaje so krasne, komodne in svitle kot na površju. V par minutah dospe človek iz ene strani v drugo stran mesta. Peljal sem se enkrat tudi pod reko Hudson v tunelu; nad nami so pa pluli veliki inozemski parniki. In vse to lahko prevozite za borih 5 centov. Kaj sličnega ima samo New York, ki je v tesni zvezi z Brooklynom. Če vas veseli, se lahko vozite za 5 centov ves dan. To je jako udobno za revno ter delavno ljudstvo, ker se lahko poceni in naglo vozi. Težavno je pa za onega, ki mora zjutraj ali zvečer hoditi po mestu, ker je toliko avtomobilskega prometa. Seveda je vožnja v karah pocestne, nadcestne in podzemeljske železnice tudi naporna, ker je taka gnječa. Newyorčani si lahko izbirajo razna zabavališča v mestu ali okolici. Imajo za to vse najboljše preskrbljeno: parke, morska kopališča in sprehajališča (Coney Island), kamor pride ob nedeljah nad en milijon izletnikov.

Sedaj pa še k našim Slovencem v Brooklynu. Tam jih je največ, kamor so se polagoma preselili iz New Yora. V New Yorku na 8. cesti imajo še svojo cerkev, stanujejo pa večinoma v Brooklynu. Pravijo, da bodo skušali zgraditi hišo božjo tudi

(Dalje na 3. strani).

v Brooklynu. Domovja ali hiše naših rojakov so zidane vse po modernem načinu v tri nadstropja med celimi bloki. Zadaj za hišami so lepi vrtovi. Pred hišami je vse čisto in snažno. Mnogo jih živi tudi v predmestjih na Long Islandu.

V Brooklynu so Slovenci svoječasno kupili svoj Narodni dom, in sicer na Irwing Ave., na nekem jako prometnem vogalu. Poslopje iz opeke, katero so imeli popred Nemci za enak namen, obstoja iz več nadstropij in donaša lepo mesečno najemnino. Potrditi moram, da so naši rojaki kupili to posestvo poceni; na dobri gospodarski podlagi se jim bo kmalu izplačalo.

V tem Domu se je vršilo praznovanje Jednotine 35-letnice v soboto večer 21. septembra in v nedeljo dne 22. septembra popoldne. Ker mi ni bilo znano, kako so tam navajeni obiskovati take prireditve, sem dvomil o veliki udeležbi. Bil sem jako zadovoljen, ko sem videl polno dvorano občinstva, osobito ker je bilo vse tako navdušeno in veselo. Dasiravno nismo bili skupaj zbrani samo enega mišljenja, smo se v tej družbi razumeli kot bratje in si odkrito povedali svoje misli ter želje.

Za soboto večer je bil na programu koncert s petjem in godbo (orkestrom), poleg tega so sledili tudi razni govori. Obiskali so nas tudi odlični in znani slovenski podjetniki v trgovini.

Stoloravnateljstvo je vodil Rev. B. Winkler kot strokovnjak in pravi mojster v tem oziru. Najbolj priznani gost tega večera je bil vsem ameriškim Slovencem gotovo znani in priljubljeni operni pevec Mr. Anton Šubelj. Lahko si predstavljate, da se v njegovi družbi nismo dolgočasili. Vračali smo se domov že bolj pozno v noč. Nekateri so prišli na to prireditev iz oddaljenih krajev, ter so kar v Brooklynu prenočili čakajoči drugega dneva. Kako se je vršila slavnost v nedeljo, poročam prihodnjič.

—o—

SPOMINI NA IZLET V BRIDGEPORT, O.

"Hvala Bogu, vragu pa figo!" je rekel Skledarjev Boštjan ko jo je srečno primahal vrh Triglava, odkoder je imel vsenaokrog krasen razgled.

Takega mnenja kot Boštjan je bil menda sleherni izmed clevelandskih izletnikov in naših delegatov KSKJ, ki so dne 15. septembra dospeli v Bridgeport, najbolj južno slovensko naselbino naše države Ohio. Jaz, za svojo osebo, sem se zelo oddahnil, ko sem videl, da se je vse tako srečno izteklo.

Precej ko smo z avti odrinili iz Clevelanda smo imeli to vražjo smolo, da smo se kmalu na potu vsi porazgubili na razne strani kakor prepelice po žitu. Sobrat Kavaš, ki je vozil naprej, je hotel biti na vsak način prvi na cilju; kmalu nam je izginil izpred oči. Sobrat Panchur, kateri se je moral prepogostoma ustavljati pred rdečimi signalnimi lučmi, je krenil tudi po svoji lastni poti; Mr. Gerjol je imel pa s "tajerjem" trubel. In tako smo se peljali vsak zase. Tolažili smo se s tem, da se snidemo v Barbertonu pri tisti lampi; toda dospevši tja, nismo našli drugega kot samo lampo, o Barbertončanih in naših sopotnikih ni bilo ne duha ne sluha. Kaj sedaj? Pa pravi naš voznik, Mr. Kavčič, da bomo prav za gotovo po tej in tej poti dospeli v Bridgeport, četudi sami.

In Mr. Kavčič jo je uganil. Sprva nas je precej zeblo, ko smo pa prevozili polovico pota, je solnce pokukalo na nas, ki je prodrlo in razgnalo gosto meglo. Kmalu smo se ogreli, in od veselja zapeli ono znano: "Luštno je res na deželi—"

V resnici je bila prijetna vožnja po tistih slikovitih krajih. Nekako ob 10:30 dop. smo jo srečno primahali v Bridgeport, vsi zadovoljni ko smo ugledali naše sosedne Barbertončane, dospevši tja malo pred nami. Ti so nam rekli, da smo zaspanci, kajti čakali so nas dolgo časa pri oni lampi. Bog zna, kake ure imajo v Barbertonu, da so res tako dolgo čakali? O kaki zaspanosti pa res ni govora, saj še spat nismo šli, ker smo ves oni večer do ranega jutra grozdje trgali pri društvu Kristusa Kralja št. 226 KSKJ.

Hostarjev Tone, ki je vozil slavno delegacijo iz West Parka, je malo zamudil, kajti West Park je precej (?) oddaljen. Toda končno so vsi naši potniki srečno in brez nezgod dospeli na cilj, da smo se lahko vsi udeležili sv. maše, kar se spodobi za vsakega katoličana.

V Bridgeportu smo bili pa kar iznenadeni. Veselih obrazov so nas sprejeli tamkajšnji sobratje in rojaki, njim na čelu vedno dobri ter požrtvovalni Mihael Hočevar, ter njegov brat Anton, voditelj ondotne naselbine; dalje Mrs. Hoge, Mrs. Legan in cela vrsta drugih Bridgeportčanov, katerih imena žal ne vem. Sprejeli in pogostili so nas tako izborno, da kaj takega nismo pričakovali. Vsa čast jim za to! Pri rojakih v Bridgeportu vidiš samo pristno slovensko gostoljubnost in prijaznost; nič pretiranega, nič prisiljenega, vse prav tako iz srca. Škoda, da ni ta naselbina bolj poznana, in sicer tako, kot v resnici zasluži!

Tu živijo naši rojaki med hribovjem kakor Gorenjec, ki si je ohranil vse tiste lepe lastnosti, ki dičijo Slovence doma in v tujini. Le žal, da je bil čas tako kratek med temi gostoljubnimi rojaki ter smo jo morali kmalu po našem Liginem zborovanju odriniti proti Clevelandu. Prej pa smo morali še večerjati pri njih, in ta večerja je bila imenitna, da je celo prekašala opoldansko kosilo.

Končno smo se veseli in zadovoljni vrnili domov v Cleveland, kamor smo dospeli ob 11. uri zvečer.

Jaz na tem mestu izrekam nad vse prijaznim Bridgeportčanom v imenu Lige ohijskih društev K. S. K. Jednote najlepšo zahvalo z željo, da se zopet kmalu sestanemo, in to bo v našem znanem Collinwoodu.

S pozdravom,

Josip Grdina,
tajnik Lige.

—o—

Smrtna kosa

Joliet, Ill. — Dne 22. septembra je v naši naselbini umrl rojak Anton Šega, brat tukajšnjega znanega trgovca Jakob Šega, ki je predsednik društva sv. Jožefa, št. 2 KSKJ. Star je bil 50 let. Pokojnik zapušča poleg označenega brata, žalujočo mater, ženo, sina, štiri brate, in sicer: John v Chisholm, Minn., Matija (Fr. Antonin) v Chicagu, Ill., Josip v Ljubljani, Frank v Loškem potoku, Slovenija. Sestre: Frances Lavrič in Antonija Riffel v Jolietu, Ill., Neža Pate v Ljubljani, Marija Kravs v Loškem potoku. Pokojnik je bil rojen v Srednji vasi, fara Loški potok, po domače "pri Zgorenjih;" svoječasno je živel v Collinwoodu, Ohio, kjer je bil dobro znan.

Prizadetim naše globoko sožalje. Bodi pokojniku ohranjen blag spomin, naj v miru počiva!

Poročevalec.

—o—

VEČERNA ŠOLA ZA ANGLEŠČINO

Na prošnjo Mrs. Wood, učiteljice Collinwood High večerne šole na Five Points, vas vse, ki ste hodili lansko leto v to šolo in vse druge Slovence ter Slovenke, ki se zanimate za pravilno angleško izgovarjanje ter pisavo, vabim, da bi se takoj prijavili. Pokličite Mrs. Wood po telefonu: Eddy 0136 W ali pa mene: Eddy 2918 W.

Ako se nas prijavi petnajst, bomo imeli Slovenci svoj razred. Vsi, katere je lansko leto Mrs. Wood poučevala, moramo priznati, da je dobra učiteljica; tudi neko prednost smo imeli Slovenci v njenem razredu, zato bi letos rada imela same Slovence in Slovenke v svojem razredu.

Lansko leto smo imeli tudi različne družabne večerne prireditve, kjer so Slovenci javno nastopili. Ker pa med slovenskimi učenci in učenkami ni bilo nobenega, ki bi znal igrati na naš narodni znani instrument — harmoniko, smo naprosili našo, vsem dobro znano in dobro igralko, gdč. Honey Mandel, da je rešila našo čast isti večer na takozvani "All Nationalities party."

Prav res je vredno žrtvovati par ur zvečer na teden; pri tem se človek mnogo nauči, poleg tega pa tudi razvedri; gotovo ima več užitka od tega, kakor pa da bi tratil čas v kakem kino gledališču. Torej rojaki in rojakinje, osobito v Collinwoodu in tamkaj v naši novi Beli Ljubljani, kateri se zanimate za angleško večerno šolo, zglasite se takoj. Če kateri želi o tem še kaj več pojasnila, naj se obrne name. Torej na zopetno svidenje v tej večerni šoli!

Mrs. Ivan Zupan,
493 E. 120th St. Eddy 2918-W.

—o—

ŽALOSTEN SLUČAJ — V SVARILO DRUGIM

Gilbert, Minn. — Moj sin je bil star 14 let, ko mu je oče umrl. Pustil nas je v veliki revščini. Bilo je sedem otrok in najstarejšega je prosil pred smrtjo: "Majhen si še, ali vendar že razumeš. Ubogaj mater in skrbi za njo in za tvoje brate in sestre!"

In res je dobil delo bolj lahko v trgovini pri Tonetu Lappu, tako, da nam je pomagal za skromni živež. Bil je jako dober moj sin, tako da so ga vsi radi imeli in spoštovali še drugi narodi. Prišel je v leta, da je bil star 20 let. Ni bil razvajen z dekleti. Bila pa je ena svatba in on je vozil takrat. Bila pa je tam tudi ena dekle slovenskih staršev iz Dolenje vasi pri Ribnici, po imenu Slak. Ona se je v njega zagledala in rekla, da ta mora biti njen, naj bo tako ali tako. No, in res ne vem, da ga je tako preslepila, menda zato, ker še nikoli ni poznal drugega dekleta. Skrival je pred menoj, da ni hotel do zadnjega povedati, da se mora ženiti. Prišle so posledice ljubezni. Ko sem videla, kako je žalosten, povem mu: "Le ženi se, ali samo to moraš narediti, da se boš v cerkvi poročil." No, in šli so tja na Cuyuna Range, tam je bila poroka, toda na sodniji. Njeni starši in ona ne verujejo v Boga. Pravijo, da je Bog pes. Kmalu je prišlo, da se je rodila deklica. Zopet ga vprašam: "Ali ne boš dal otroka krstiti?" "Bom, mama, samo ne vem, kako bi naredil, da ne bi vedeli ona in njeni starši." No, tako je čakal tri tedne. Enkrat se opogumi eno nedeljo zjutraj in reče njej: "Veš, danes bomo pa otroka krstili." Samo to je rekel. In takoj je zapel telefon na Cuyuna Range češ, da hoče mož otroka krstiti, naj jo hitro pridejo iskat. Zvečer ob šestih je bil že oče tu, vzeli so jo k sebi in meni grozili, da me bo oče ubil. Sin mi je telefoniral iz Virginije: "Mama, skrij se, ne veš, kaj bo s teboj naredil." Ali jaz sem ga čakala ves dan. Pa ga ni bilo, dobil bi bil, zakaj drugega ni bil vreden kakor pomije.

Potem so vzeli še njega k sebi. Tukaj je bil vajen delati v trgovini, ali tam so ga nagovorili, da je šel delat v majno, ravno tja, kjer je bilo enkrat toliko ubitih. Kako se mu je tamkaj godilo. Eno jutro potrka nekdo ob 4. uri na vrata. Vprašam: "Kdo si?" "Odpri, mama, ti bom vse povedal," se oglasi sin. Kako se ustrašim! Bil je skoro gol, v samih hlačah in v spodnji obleki, ne klobuka, ne srajce. — "Za božjo voljo, kaj ti je?" "Ti bom vse povedal." — In začne: "Vidiš, en sosed mi je rekel, da sem neumen, ker se vseh bojim, postavi se, in mi je dal en glaž, da bi laglje izpregovoril. Pa pridem domov pa rečem: "Od sedaj naprej pa ne bom vsem v strahu, samo tebi, sem rekel ženi, in tedaj so kar vsi kmalu skočili v mene; eden spredaj, eden zadaj in so me stepli in strgali." — In zopet je šel nazaj. Čez par dni so ga strašili, da ga bodo dali zapreti. Potem pa se jim je podal v njihov rdeči brlog.

Pozneje je dobil bolezen, ali od prehlajenja, ali od žalovanja, ker je bival med njimi kakor jagnje. Živeli so sedaj v Milwaukee. Sporočil mi je bil nekdo, da je hudo bolan, da leži v bolnišnici. Hitro sem se odpravila, da bi ga še videla. Bila sem tri dni tam, vsako popoldne sem šla k njemu v bolnico. Bila je tamkaj tudi njegova žena. Zadnje jutro predno sem šla domov, pa sem šla k angleškemu katol. duhovniku. Prosila sem ga, da bi šel k sinu, ki bi se rad spovedal. Ali povedala sem mu vse, kako je, kako živijo in da mora on tako, kakor oni hočejo. Duhovnik mi je rekel: "Bodite brez skrbi, samo če bi prejel zakramente, naj delajo potem, kar hočejo z njim!" Jako dober duhovnik. Vprašala sem ga, koliko računa, pa mi je rekel, da nič. — Ali na žalost, ko je prišel duhovnik v bolnico, sedi zraven njega njegova žena. Duhovnik ga vpraša, če se želi spovedati, toda ona je rekla: "Kar stran se poberi!" No, in umrl je 5. septembra. Meni niso nič povedali. Žalostno je to slišati od slovenske žene. Res si ga ljubila, ko mu še toliko nisi privoščila, da bi ga dala poleg očeta zakopati v zemljo, ampak si ga dala sežgati!

Zdaj pa presodite, dragi bralci, če ni to žalosten slučaj in hud udarec za slovensko mater! Premislite, drage matere, če bi se vam tako naredilo.

Žalostna mati,

Frances Tanko.

—o—

Zahvala

Najprvo se srčno zahvaljujem mojim sosestram (društvenicam), ki so me obiskovale v moji prestani bolezni in me tolažile. Hvala tudi mojim prijateljem in sorodnikom, ki so mi izkazovali svojo naklonjenost in ljubezen s tem, da so mi donašali cvetlice in druge darove, ko sem bila bolna. Bog vam povrni!

Zdaj pa izrekam lepo zahvalo še mojemu društvu sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ. za hitro izplačano podporo. To vrlo društvo priporočam vsem rojakinjam. Katera še ne spada zraven, naj kmalu pristopi. Jaz sem se trdno prepričala, kako dobro je za človeka, če je pri kakem podpornem društvu.

S pozdravom, vam hvaležna

Marija Mahnič,
članica društva št. 162 KSKJ
1134 E. 78 St.
Cleveland, O

Naznanilo

Delničarjem Slovenskega Stavbinskega in Posojilnega Društva (North Shore Building and Loan Association), North Chicago, Ill., se naznanja, da se vrši v nedeljo dne 6. oktobra ob 7. uri zvečer v Slovenskem Narodnem Domu, v spodnji dvorani, izvanredna seja delničarjev, glede posvetovanja zidave novega lastnega urada. To sicer ni uradno izvanredno zborovanje delničarjev, ampak le prijateljski sestanek, da se o nameravanem načrtu pogovorimo.

Vsled tega so prošeni vsi delničarji, da se tega sestanka udeležijo.

Ne pozabite torej v nedeljo, 6. oktobra točno ob 7. uri zvečer! Vsi na zborovanje v Slovenski Narodni Dom!

Math Ivanetich, tajnik.

The North American Banking & Savings Co.

Edina slovenska banka v Clevelandu, Ohio.

GLAVNI URAD: 6131 St. Clair Avenue

PODRUŽNICA: 15601 Waterloo Rd.

Dne 1. julija t. l. je znašalo bančno premoženje nad $5,000.000.00

Na tej slovenski banki vložite denar brez skrbi in vam nosi lepe obresti.

Kadar hočete poslati denar v staro domovino, pošljete ga najceneje po naši banki.

SPREJEMAMO HRANILNE VLOGE TUDI PO POŠTI

REV. FRANC JAGER

Duhovnik — čebelar — sadjerejec in vrtnar — major Rdečega križa, srbski vojni kaplan.

(Spisal Rev. M. Šavs. Ponatis iz koledarja "Ave Marija" z dovoljenjem avtorja.)

(Nadaljevanje)

Na morju nihče in nikjer ni bil varen svojega življenja. Podmorski čolni so potapljali ladje, tako na širokem kakor blizu obal. Ladij premalo, ljudi in blaga in vojnih potrebščin premnogo za prevoz. Slednjič se je majorju Jagru le posrečilo najeti parnik "Rochambault," ki je obljubil vse dostaviti v luko Marseilles v južni Franciji. Jager sam se je izkrcal v Bordeaux in odšel v Pariz. Med čakanjem na dohod svojega blaga, so ga Francozi kot "majorja Jagra," načelnika Rdečega križa iz Amerike, častili in mu pomagali do večjih ugodnosti. Pridali so ga četi, ki je imela nalogo pregledati celo bojno črto od Švice do Rokavovega preliva. Seveda ga je zanimala fronta ob Verdunu in Amerikanci pri St. Mihaelu.

Ko dobi radostno vest, da je "Rochambault" nepoškodovan dospel v Marseilles, se Jager takoj napoti na jug, da prevzame svojo pošiljatev. Zaboji "Father Jager Serbian Relief" so bili izloženi na pomole. Nihče se ni dalje brigal zanje. Zopet je moral sam iskati prevozne ladje za Solun, najeti ljudi za nalaganje in sam nadzorovati vse delo. Sam je hotel odpluti v Rim, potem čez Italijo, čez Jadransko morje v Valono in dalje po suhem na srbsko fronto.

Dospevši v Rim, je imel zopet mnogo časa na razpolago. Lahi, kakor preje Francozi, so mu namenili malo zabave s tem, da so mu ponudili vse ugodnosti, naj si ogleda laško vojno fronto od Gradeža do Švice. Na goriški bojni fronti so mu pač hrepeneče misli uhajale čez solnčno Gorico na Kras, na Vrhniko, v Ljubljano — v kraje polne radostnih mladostnih spominov. Pa "major Jager" se je moral vojaško zatajiti in si ogledati fronto še drugod, posebno na gorski planoti Assiago. Nazadnje si je mislil še nekoliko oddahniti v Milanu, potem pa zopet oditi v Rim. Kar nekega dne prihrumi razburljiva vest v Milan.

Lahi pri Kobaridu potolčeni!

To je bila zmešnjava, to drvenje, to vrisk in pisk po mestu! Nobenega reda. Obup povsodi. Vsak sam zase. Lahi zgube razum in glavo. Za Jagra in njegove pomočnike se ne briga živa duša. Nadaljna strašljiva vest: Avstrijci pode Lahe proti Benetkam, proti zapadu. Kmalu tudi prihitevajo bojni ubežniki na vse mogoče načine, na vlakih, avtomobilih, vozeh, na konju in peš. Vse zbegano; vse hiti in bega, nevede kam, samo dalje in dalje proč od teh strašnih Avstrijcev!

Kar pridrvi v Milan dolg vlak francoskih vojakov, zopet vlak s topovi, potem vlak za vlakom, pa kar dalje na avstrijsko-laško fronto ob reki Piavi. Med vlaki je bil tudi eden s pehoto ameriških vojakov, ki so bili v naglici odposlani iz Francije Lahom na pomoč. Major Jager jih s svojim oddelkom Rdečega križa burno pozdravi, Amerikanci pa se odzovejo prav po amerikansko: "Tu smo, da rešimo Lahe (dagoes). Dajte nam prigrizek in napitek! Hitro naprej!"

Major Jager se pridruži ameriški pehoti in se tudi približa Piavi. Pa drvenje ljudskih mas je preveliko. Navadni ljudje, gosto pomešani s preplašenimi italijanskimi vojaki vsakovrstnega kroja in roja, bežeči brez reda, brez glave in razuma, brez načrta in smotra — vse beži, se dre in tre proti zapadu. Morda bi ta sodrga še danes bežala, ko bi jih ne ustavili naši vojaki. Poveljnik ameriškega oddelka pehote ukaže svojim vojakom stopiti v gosto redno vrsto, nasaditi bajonete, obrniti puške proti laški ljudski gneči vojakov in civilistov ter prav po naše zakriči: "Nazaj, nazaj, pa kar hitro nazaj! Na bojno črto morate! Vi laški psi, nazaj v boj! Borite se za svojo prokleto laško domovino! Nazaj, pravim, nazaj! Če ne, vas postrelimo, prebodemo, pomendramo, pogazimo; preidemo čez vaše proklete mrhovine in vam rešimo vašo prokleto laško domovino!"

V angleščini so izrazi še bolj trdi, bolj izraziti. Lahi pač niso vsega razumeli, kar je poveljnik naše pehote proti njim kričal, videli so pa grozno resne obraze, močno, brezobzirno prodirajočo vrsto vojakov, obrnjene proti sebi z bajoneti in puškami. Zdrznejo se in se hote ali nehote obrnejo proti Piavi. Tako naša pehota Lahe ustavi, potem spravi v red in zapodi v boj proti avstrijski fronti. Lahi vidijo, da imajo močno francosko in ameriško pehoto in topništvo na pomoč. Streznejo se. Še vedno bojazljivo, se vendar ustavijo Avstrijcem ob reki Piavi. Bila je pa pravzaprav francoska in naša pehota s topništvom, ki je zmagujoče Avstrijce ustavila ob Piavi in jih tam držala, dokler se niso preplašeni Lahi spametovali in z našo pomočjo zavarovali celo črto in tako zabranili Avstrijcem nadaljni vojni pohod v Benetke in notranjo Italijo.

Major Jager se je na to podal v Rim, kjer je imel zasebni sestanek s sv. Očetom in zatem je odšel v Brindisi da bi preplul Jadran na Balkan. Laška vlada mu zagotovi prevoz na bojni ladji, ki je imela odriniti v Valono.

Imeniten zajtrk.

Rano zjutraj se major Jager s svojimi pomočniki pripravi, da bi ne zamudil prevoza. Seveda, treba je zajtrkovati. Naš snažno in lično opravljeni "major" s svojimi kapitani pride samozavestno v obednico. Več gala napravljenih in zlikanih strežnikov ga sprejme. S premnogimi pokloni ga nato slavnostno odvedejo k pogrnjeni, že pripravljeni mizi. Vse je bilo zelo čisto in dragoceno. Strežniki se klanjajo, prinašajo, odnašajo, snažijo, prosijo pokorno nadaljnih naročil, katera vestno izvršujejo in se kretajo, kakor bi stregli sami kraljevi obitelji. Naši Amerikanci se prav dobro počutijo. Jedo in pijo vedoč, da bo vse drugače, ko pridejo na Balkan. Hvalijo seveda izborno postrežbo in so soglasni v sodbi, da bi ne mogli boljšega dobiti v najboljšem hotelu v New Yorku.

Kar pride važna, dolga, suha postava v vojnem kroju angleškega majorja v spremstvu treh mlajših častnikov. Obstoji pri vhodu v obednico, se razkorači, gleda, čaka, si nadene monokel, gleda, odpira usta, se veličastno obrne k svojemu rekoč: "Pri moji veri!" Zopet ogleduje naše Amerikance, občuduje njihov dober tek, odpira usta, kakor bi hotel kaj prav posebnega povedati, se nekam togotno, pa vseeno počasno ozre na svoje pribočnike, kakor bi hotel reči: "Glejte in se jim čudite!" Pa nobene besede. Major Jager se mu uljudno predstavi: "Major Jager s spremstvom. Prosim, slobodno, prisedite gospodje! Prav dober zajtrk. Še dosti prostora pri mizi."

Angleški major se kar zdrzne pri teh besedah, se obrne in da duška svoji nevolji proti svojcem: "Ti grozni Amerikanci! Moj zajtrk jedo, pa me še vabijo, naj prisedem. Pri moji veri!" In odkoraka. Njegovi pribočniki si ne morejo več pomagati; nehote buhnejo v smeh.. Prisedejo ter povedo našemu majorju, da si je njih major, lord na Angleškem, že iz Londona naročil ta zajtrk, da se pošteno okrepča, predno gre v Valono. Hotelski strežniki so slišali Amerikance govoriti angleško in so mislili: to je oni angleški lord s spremstvom. Torej so majorju Jagru stregli, kakor pričakovanemu lordu iz Londona.

(Konec prihodnjič)

ZAHVALA

Na tem mestu se prav lepo zahvaljujem članicam društva sv. Ane št. 170 in sobratom društva sv. Martina št. 178 KSKJ. Chicago, Ill., ki ste kaj darovali in mi priskočili na pomoč v tem žalostnem stanju.

Dobro vam je znano, da moja ljubljena soproga že dolgo časa boleha, a še ni zdrava. Bog zna, kdaj bo zopet okrevala? Hvala Bogu, zdaj je malo boljša, toda kako dolgo bo tako ne vem.

Prejel sem po bratu John Gorkišu znesek $19; torej izrekam vsem skupaj še enkrat lepo zahvalo za ta dar. Hvala tudi vsem onim članicam, ki ste obiskale mojo soprogo v bolnišnici. Lepa hvala Ani Halas in Klari Fojs, ker sta ji prinesle cvetlice. Bog vam vsem skupaj plačaj to dobroto!

S pozdravom, vdani in hvaležni vam

Joseph Ray,
Box 11, Porter, Ind.

PRIPOROČILO

Slovencem v La Salle, Peru, Oglesby, Ill., in okolici:

Kadar potrebujete zavarovalnino (Insurance) na poslopjih, pri pohištvu, avtomobilih, itd., se obrnite za zanesljivo zavarovalnino in točno postrežbo na svojega rojaka:

JOHN NOVAK-A
206 Third St.
La Salle, Ill.
Phone: 1362-R.
Svoji k svojim!

AGITIRAJTE ZA MLADINSKI ODDELEK!

"GLASILO K.S.K. JEDNOTE"

Izhaja vsak torek

Lastnina Kranjsko-Slovenske Katoliške Jednote v Združenih državah ameriških.

Uredništvo in upravništvo:
6117 St. Clair Ave. CLEVELAND, OHIO
Telefon: Randolph 3912

Naročnina:
Za člane, na leto $0.84
Za nečlane $1.50
Za inozemstvo $3.00

OFFICIAL ORGAN
of the
GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION
of the
UNITED STATES OF AMERICA
Maintained by and in the interest of the Order.
Issued every Tuesday

OFFICE: 6117 St. Clair Ave. CLEVELAND, OHIO
Telephone: Henderson: 3912

LEPA NAVADA

Marsikomu izmed vas je gotovo znana lepa slovenska prislovica: "Z Bogom začni vsako delo, da bo dober uspeh imelo!"

To lepo prislovico, oziroma navado molitve lahko razvrstimo v več panog našega življenja. Ko smo bili še v mladih letih, smo v družinskem krogu opravljali molitev trikrat na dan: zjutraj, opoldne in zvečer. Ko smo hodili v šolo, smo molili pred podukom in ob sklepu. Kmetje molijo, ko se začne kako važno delo na polju, travniku ali v vinogradu.

To se je vršilo v naši stari domovini. — Ako zasledujemo razne prigodke v naši novi domovini, kjer se molitev tudi v javnosti vpošteva, moramo z veseljem priznati, da so Amerikanci v tem oziru na bolj častnem mestu, ker tako molitev bolj vpoštevajo.

Dvomimo, da so v Sloveniji že kedaj molili, ko je bilo otvorjeno zborovanje deželnega ali oblastvenega zbora ali pa ko se vrši zasedanje narodne skupščine v Belgradu? Tukaj v Združenih državah je pa že leta in leta vpeljana lepa navada, da ima zakonodajna zbornica (Legislature) vsake države svojega kaplana, ki izvrši kratko molitev, predno se prične zborovanje. V zakonodaji države Illinois je to molitev svoječasno opravljal naš rojak Rev. Francis Mažir.

Tudi v kongresu in senatu Združenih držav se pri vsakem zasedanju opravi kratko molitev. Ta lepa navada je stara že toliko let, kakor so stare Združene države.

Vprašanje nastane: Kako je prišlo do te lepe navade? Kdo je isto priporočil in kaj je dalo povod temu? O tem nam jasno pričajo zgodovinski podatki .

Kmalu potem, ko se je tedanjih 13 naših kolonijalnih držav odcepilo od Anglije (leta 1776), in proglasilo svojo neodvisnost, so pričeli tedanji vrli domoljubi in pijonirji misliti na sestavo konstitucije nove republike Združenih držav. Tozadevni kontinentalni kongres je v ta namen izbral pet vrlih, sposobnih in zavednih mož, med katerimi je bil tudi znani Benjamin Franklin, izumitelj strelovoda ter eden izmed največjih ameriških državnikov. Ta odbor je delal neprestano celih šest tednov pri sestavi konstitucije, toda ni mogel dospeti do zaželjenega uspeha in zaključka. Tedaj vstane Benjamin Franklin in opomni navzoče s sledečimi besedami: "Kako je to mogoče, da smo danes bolj oddaljeni od našega cilja kakor smo bili ob začetku našega dela? Mi skušamo spraviti v poslopje našega naroda vse, kar je za človeštvo dobrega in plemenitega; toda to smo skušali doseči brez priprošnje do Onega, od katerega vse izhaja. Kako zamoremo postaviti pri tem poslopju stalen temelj miru in sreče, ne da bi pri tem prosili Kristusa za Njegov blagoslov?"

Od onega časa, ali vsled opomina nesmrtnega Benjamina Franklina je ostala še do sedaj lepa navada, da se moli v senatni in kongresni zbornici, tako tudi pri zasedanjih zakonodajnih zbornic raznih držav.

Da, Amerikanci držijo veliko na molitev pri raznih znanih in velikih javnih funkcijah. Ko se vrši kaka večja razstava, otvori isto z molitvijo kak katoliški ali protestantovski škof; pri opravljanju molitev se vpošteva namreč vsa večja veroizpovedovanja. Ko je bila zadnja velika svetovna razstava v San Franciscu otvorjena, je opravil potrebno molitev tedanji katoliški nadškof. Radovedni smo, če so pri otvoritvi letošnjega semnja v Ljubljani tudi molili?

Jako lepa navada je dalje, da Amerikanci tudi radi na velikih konvencijah molijo, pa naj bo že konvencija te ali druge vrste. Dosedaj se je še pred začetkom vsake narodne republikanske ali demokratske konvencije molilo, na kateri je bil izbran kandidat za predsednika Združenih držav. Na zadnji konvenciji Narodnega bratstva (National Fraternal Congress) je opravil tudi neki škof začetno molitev (Invocation).

Ni čuda torej, da se tudi moli pred otvoritvijo in ob zaključku seje kakega podpornega društva ali na konvenciji dotične organizacije; Amerikanci to vpoštevajo. Takozvani naše "napredne" in "nepristranske" Jednote pa nočejo molitve vpoštevati, ker se menda smatrajo za bolj napredne? kakor so pa zborovalci v senatu in kongresu Združenih držav!?

Šola je zopet odprla svoje duri

Ena tretjina ameriškega prebivalstva se v tekočem mesecu vpiše v šole raznih vrst, ko se odpre šolsko leto ljudskih, večernih, obrtnih, srednjih, visokih šol in vseučilišč.

Tekom burne in težke dobe kolonijalnih dni smatrala se je ljudska prosveta temeljnim načelom v razdobju nove dežele. "Prišli smo v ta novi svet z namenom, da naobrazimo svoje otroke," izjavili so Pilgrimci v svoji resoluciji, predno so se izkrcali iz ladje Mayflower. Zgodovina New Englanda je živa priča o uspehu tega naziranja. Liberalni duh Nizozemcev v New Yorku in Pennsylvaniji napram prosveti je doprinesel k razvoju teh kolonij. Samo na Jugu, kjer so bogati veleposestniki nadaljevali staroevropsko idejo o prosveti kot privilegiju za malo izbranih, je ljudska izobrazba zaostala za dolgo dobo.

Vse do polovice devetnajstega stoletja ni bilo enoličnosti v šolskih metodah ni v upravljanju šolstva, marveč se je šolovanje otrok v vsaki pokrajini ravnalo po običajih in tradicijah prvih naseljencev v dotičnem kraju. Še dandanes imamo razne oblike ljudske naobrazbe v Združenih državah, ali v splošnem razvil se je neki vsenarodni šolski sistem, ki predstavlja simetrično enoto. Prehod iz ljudske ali osnovne šole (public ali elementary school) v srednjo šolo (secondary ali high school), iz srednje šole v "college" (visoko šolo za višjo splošno naobrazbo) in iz "college" v strokovno visoko šolo (professional school) je povsem prirodna in predstavlja enotno nepretrgano napredovanje. Dijak more izstopiti iz šole ali po dovršenju ljudske šole ali po dovršenju srednje šole ali sredi srednje ali visoke šole in po presledku par let se lahko povrne in nadaljuje tam, kjer je prekinil, ne da bi kaj trpel vsled tega prekinjenja.

V šolskem letu 1925-1926, za katero imamo zadnje podatke, je bilo v Združenih državah čez 30 milijonov učencev in učenk šolske starosti (od starosti pet do vštevši 17 let). Od teh približno 21 milijonov je bilo vpisanih v javnih ljudskih šolah, 2,143,000 v privatnih in župniških šolah in 267,000 v pripravljalnih, trgovskih in poslovnih šolah, kar predstavlja skupno število čez 20 milijonov šolskih otrok, ali čez 90% vseh otrok.

Dijaki v ameriških vseučiliščih in "colleges" so v letu 1925-1926 znašali čez 821,000. Bilo je tudi približno 78,000 dijakov, oziroma dijakinj v šolah vseh vrst, približno 200,000 v športnih šolah za pregrešne in subnormalne otroke itd. Skupno število učiteljev v vseh šolah je znašalo okoli milijon. Vzdrževanje in obratovanje vseh šol je stalo, kakor se ceni, 2,745 milijonov dolarjev. Skupna vrednost šolske lastnine se je cenila na 2,125 milijonov dolarjev. Povprečni strošek za javne ljudske in srednje šole, ki so brezplačne povsod v Združenih državah, je znašal za vsakega prebivalca Združenih držav $17.50 v letu 1926 in povprečni strošek za vsakega rednega dijaka $102.05.

Novi cilji v šolski izobrazbi.

Novo gibanje, da se otroci predšolske dobe znanstveno proučavajo in da se starši podučijo o ravnanju z otroki, je doživelo velikanski razvoj. To zanimanje pa izraža v večjem številu tečajev za proučanje otrok, v večjem številu staršev, vpisanih kot izvanrednih slušateljev na univerzah, v veliki zahtevi po knjigah in člankih o oskrbi otrok in v velikem številu predavanj o modernem roditeljstvu katerih se vdeležujejo starši in učitelji. Mnogo središč za proučevanje otrok, podpiranih iz javnih in privatnih sredstev, je bilo ustanovljenih v večjih mestih in na mnogih univerzah.

Število takozvanih "delaj-uči se-igraj šol" je narastlo od 50 v letu 1922 na čez 800 v 1928. Ta vrsta šole zahteva toliko boljši učni red, vštevši rokodelstvo, in boljšo vporabo šolskega poslopja, zlasti šolskega avditorija.

Porast srednješolske izobrazbe nadaljuje brez prestanka. Število dijakov in dijakinj, vpisanih v srednjih šolah, se je več kot podvojilo od leta 1920. V mestih čez 10,000 prebivalcev se vsako leto preseljuje 75,000 do 100,000 učencev iz ljudske šole v nižjo srednjo šolo (junior high school). Razun tega imamo dandanes več kot sto "junior colleges," spojenih z lokalnim šolskim sistemom. Junior high school dodala je enoleten tečaj k ljudski šoli. Enako "junior college" dodaje eno ali dve leti k srednji šoli. Na tak način so učenci deležni bolj temeljite izobrazbe, ako ne nameravajo več študirati, oziroma so popolnoma osposobljeni, ako hočejo vstopiti v redno vseučilišče.

Lokalne šole in federalna vlada.

Federalna ustava od leta 1789 si ne prisvaja nikakih pravic nad ljudsko šolstvo in je to vprašanje popolnoma prepustila poedinim državam. Vedno je v Ameriki prevladovalo načelo, da prava odgovornost za šolstvo pada na lokalne občine in da one morajo tudi nositi stoške za to. Ali federalna vlada podpira šolsko izobrazbo z velikansko bogatim skladom. V prosvetne svrhe je federalna vlada poedinim državam prepustila več kot 79 milijonov akrov javne zemlje. Poleg tega ogromnega daru federalna vlada obilno obdarja poljedelske šole in vzorne poljedelske postaje. Leta 1867 je kongres ustanovil federalni Bureau of Education v svrho, da nabira take podatke, ki naj pokažejo stanje in napredek prosvetnega dela v poedinih državah in teritorijih, in v splošnem pospešuje prosveto po vsej deželi.

Ta federalni prosvetni urad nima nikake direktne kontrole nad šolstvo in prosveto v posameznih državah, ali izvršuje velikanski vpliv potom svojih statističnih podatkov, potom svojih preiskovanj na prosvetnem polju in potom velikega zaupanja, ki ga občinstvo ima v priporočila prosvetnega urada.

V zadnjih desetih letih se izraža stremljenje, da bi se ta urad organiziral kot posebni department (ministrstvo) federalne vlade. F.L.I.S.

Družina pri boljševikih

Že dolgo je znano, da boljševizem ni samo stranka. Boljševistično gibanje je svetovni nazor, je nova vera, ki proti krščanstvu in njegovi morali postavlja svoje dogme, svojo moralo in svojo ideologijo, katero hoče s silo ali dobroto ponuditi vsemu človeštvu. V očigled obnovitvenemu delu za krščansko družino, ki ga tako pospešujejo papeži in ki je odlično prišlo do izraza na letošnjem katoliškem shodu v Freiburgu, ne bo brez zanimivosti, če premotrimo stališče sovjetov do družine.

Marksistično kolektivistično pojmovanje, ki daje osnovo boljševizmu, jim narekuje tudi stališče do družine. "Družina," tako je izvajala Aleksandra Kolontajeva na predzadnjem sovjetskem kongresu, "to je mož in žena, ki se združita in s tem izločita iz družbe. Ali nam je tega treba? Očividno ne!"

Po boljševističnem naziranju je zakon, kakor ga je zakramentalno posvetila Cerkev, poniževalen za ženo, ker jo podreja možu. Potem pa tudi, pravijo, je žena v krščanskem zakonu, kjer naj živi le domu in otrokom, obsojena na neproduktivno in neresno delo. Tudi je gospodarsko odvisna od moža. Zakon mora biti takšen, da žena slejkoprej ohrani vso svobodo in neodvisnost. Tudi poročena žena naj dela v tovarni kakor mož in naj se udeležuje nemoteno javnega življenja. Določbe sovjetskega zakonika glede zakona so torej v glavnem sledeče:

Mladi ljudje morejo z 18 letom svobodno skleniti zakon, ne da bi za to rabili privoljenja staršev. Kot zadržek velja samo sorodstvo v prvem členu in pa že sklenjena a ne še ločena zakonska vez s kako drugo osebo.

Žena je v upravi premoženja možu enakopravna in ima tudi enake pravice do otrok. Po poroki lahko obdrži svoje družinsko ime, ali sprejme moževega, lahko pa izbere tudi čisto novo ime. Vsak izmed zakoncev ima pravico, da zapusti svojega zakonskega druga, ne da bi bil oblastem ali komurkoli dolžan navajati vzrok. Tudi ni treba, da se ločitev izvrši sporazumno. Ako se rode otroci, in se zakonca ločita, je oče obvezan plačevati vso ali vsaj delno vzdrževalnino za otroka.

Dva, ki se torej hočeta poročiti, gresta na urad in predložita svojo željo. Stvar je takoj urejena in stane en rubelj. Za slučaj, da kdo nima dokumentov za samski stan, zadostuje izjava dveh prič.

Sovjeti pa priznavajo še drug zakon, namreč dejstvo, da dva faktično živita skupaj kot mož in žena. Vendar pa priporočajo, da dasta svoje razmerje registrirati, ker je potem ženi za slučaj ločitve lažje dokazati očetovstvo otrok.

Isti dan, ko sta dva "sklenila zakon," se tudi že lahko razporočita. Proces je zelo enostaven. Tisti, ki hoče razdružitev, se javi pri uradniku in ta prečrta v osebni knjižici, ki jo mora imeti vsak besedico: poročen in pritisne žig. Tudi to stane le en rubelj. Žena, ki jo je mož zapustil ali ki ga je sama zapustila, ima le v slučaju bolezni ali skrajne revščine pravico zahtevati od moža neko malo podporo, pa tudi ne dalje kot eno leto.

Tak je torej boljševistični zakon, ki v resnici ni drugega, kakor svobodna ljubezen z vsemi posledicami. In te posledice so strašne!

Mi nočemo pod moralnim vidikom razpravljati o tej zakonodaji. Bilo bi popolnoma odveč. Navesti hočemo le nekaj dejstev.

V bolnišnicah se vrši brezplačna odprava plodu. Mati, ki v to privoli, ne sme biti kaznovana, kakor tudi ne zdravnik. "Gudok," glasilo železničarjev, prinaša nekatere številke. Zveza železničarjev je v letu 1924 vpisala 33,927 rojstev in 22,733 slučajev, v katerih se je z zdravniško asistenco zamorilo mlado življenje. V Leningradu je bilo leta 1926 ničmanj kot 17,053 takih slučajev, leta 1927 pa 26,261.

Številke o razporokah ne morejo biti točne, ker se kljub nizkim poročinm taksam jako veliko parov ne vpiše v uradu. Pa že te številke so pretresljive. List "Bednota" jih prinaša: V Moskvi je bilo leta 1925 na 24,608 vpisanih zakonov 2,796 razporok, leta 1927 pa na 24,244 zakonov 15,964 razporok! Tako napreduje boljševistična morala!

Tretja posledica boljvistične družinske morale so cele jate zapuščenih otrok, ki se potikajo po širni Rusiji kakor izgubljeni deseti brat. Uboga bitja, ki nikdar niso užila ljubezni matere, nikdar skrbne nežnosti in poezije družinskega življenja, vedno brez močnega vodstva dobrega očeta.

Kakor gladne živali blodijo okrog in poginjajo v prahu mest ali pa doraščajo v moskovskih in leningradskih beznicah v najbolj tope zločince. Velika večina od njih ni nikdar poznala matere in ne bo nikdar poznala očeta. Saj je znano, da še tisto malo naredb, ki jih je vlada izdala v varstvo otrok, ostane na papirju, ker se vsled pomanjkanja dobre volje in sredstev ne morejo izvesti.

Tako so boljševiki reformirali družino in "osvobodili" ženo. Kako je žalostna ta svoboda, ki trga ženo iz družinskega kroga in jo postavlja k strojem v tovarno, svoboda, ki ji trga iz srca materinsko srečo in ljubezen. Ta svoboda, ki je strah pred nepreskrbljeno bodočnostjo, jih goni v bolnišnice pod nož, od koder se vračajo često pohabljene in uničene za vse življenje. Po "Bednoti" se jih je leta 1927 podvrglo operaciji 155,000, od katerih jih je 3,000 umrlo takoj, a 66,000 bo ostalo pohabljenih.

Zaenkrat je ta strašna družinska beda omejena na mesta. Dežela je še po veliki večini zdrava. Ruski mužik ima svojo naravno filozofijo, v kateri je ustvaril pregovor, da ni nič boljšega, kot stalna vrednost červonca in pa samo ena zvesta žena. A kaj bo tedaj, če se zlo zagrize tudi med široke ljudske plasti. Nič hujšega ne bi moglo zadeti ruskega ljudstva, ker z razpadom družine se prične propad naroda.

Slovenec odlikovan

Pred nedavnim je praznoval v Gradcu svojo šestdesetletnico dvorni svetnik dr. Friderik Pregl, ki je bil kot drugi Avstrijec odlikovan za svoja znanstvena raziskovanja z Noblovo nagrado. To nagrado je v Avstriji dobil še dvorni svetnik dr. Wagner-Jauregg. Jubilant je rojen Ljubljančan, radi česar smatramo za svojo dolžnost, da se ga spominjamo tudi mi.

Kakor rečeno, je bil dr. Pregl rojen v Ljubljani. Vseučilišče je obiskoval v Gradcu, kjer je absolviral tudi svojo privatno docenturo ter se končno etabliral kot izredni profesor za fiziologično kemijo. Nekaj časa je bil redni profesor v Inomostu, nakar se je zopet vrnil v Gradec, kjer predava od leta 1913 medicinsko kemijo. Graško vseučilišče, alma mater Carola Francisca, je dalo že mnogo odličnih raziskovalcev, zdravnikov in izumiteljev, toda skoro noben ni dosegel v inozemstvu takega priznanja kakor dr. Pregl. Cela generacija kemikov je izšla iz njegove šole.

Dr. Pregl je odkril mikroanalizo, ni odkril samo razrešitev tega problema, marveč problem kot tak. Leta 1920 je to priznalo vseučilišče v Goettinggenu s tem, da mu je podelilo častni doktorat z utemeljitvijo, da je našel metode mikroanalize ter jih z neumornim delom popolnoma izvršil in dokončal.

"Problem mikroanalize," izjavlja dr. Pregl v nekem svojem pogovoru, "je sito, ki prepusti samo zmožne, nezmožne pa ne. V zaupanju na to sem mogel svoja dela izvršiti tako rekoč pri 'odprtih vratih.' Nikomur nisem skrival svojega napredka pri teh izumih in v vseh teh letih raziskovanja mikroanalize sem si vzgojil tudi že učence, ki danes v tu- in inozemstvu analizirajo v polno zadovoljnost svojih šefov. Kar se tiče bistva mojega izuma, tedaj naj navedem samo sledeče:

"Ko je v prvi polovici prošlega stoletja ustanovil Liebig analizo organičnih substanc, to se pravi določevanje elementov v taistih, kakor ogljika, vodika, halogonov, žvepla itd., je moral tedaj radi sredstev, ki jih je imel na razpolago, pol, včasih celo kar cel gram substance, ki jo je preiskal v svrho analize, kemično uničiti. Metode, ki jih je Liebig učil, so do tedaj, ko sem jaz pričel raziskovati, torej okoli leta 1910, tako zelo napredovale, da so smatrali 0.15 do 0.20 grama za brezpogojno potrebno množino za izvedbo korektne analize. Pri svojih raziskovanjih žolčnih kislin sem našel telesce, ki sem si ga mogel pridobiti le v tako zelo majhnih množinah, da sem stal pred alternativo, da predelam ali cele tone prvotnega materiala v svrho pridelave tega telesca ali pa da dosedanje metode analize preobrazim v tako zelo fine, da mi bodo že male množine prvotnega materiala zadoščale za pridobivanje dotičnega telesca. Odločil sem se za poslednje. Prve, uspešne poskuse sem napravil še v graškem institutu za medicinsko kemijo, predno so me poklicali v Inomost. V Inomostu sem uspešno nadaljeval svoje poskuse in sem mogel že na zborovanju naravoslovcev, ki se je vršilo leta 1913 na Dunaju, pod predsedovanjem mojega ranjkega učitelja Emila Fischerja, v izčrpnem eksperimentalnem predavanju ne le razjasniti rezultat svojega truda, marveč tudi, od prvega početka do konca, s tem predočiti analizo organske substance — šlo je tedaj za acetanylit — da sem ob navzočnosti mnogoštevilnih zborovalcev s samo par miligrami omenjene substance mogel tako natančno določiti ne samo sestavine ogljika, vodika in dušika, marveč tudi molekularno težo, da so bile določene vrednote zelo oddaljene od navadne pomotne meje.

"V pol ure sem torej dosegel rezultat, ki se sicer doseže po večdnevnem računanju. Pri tem sem mogel za analizo potrebno množino substance znižati na dva do tri miligrame, včasih celo na en miligram. Radi te redukcije substančne množine in radi nenavadno ostih analiznih rezultatov se je bistveno izpremenil položaj problemov v organični kemiji, specialno v vprašanjih biokemije. Kajti tvarine, ki so bile prej popolnoma nedostopne, so zdaj lahko dostopne kemičnemu raziskovanju."

Dr. Pregl je v zadnjem času le še izpopolnil svoja odkritja. In pričakovati je od njega še marsikatera znanstvena odkritja.

Dvorni svetnik dr. Pregl je navzlic svojim šestim križem še vedno mlad, morda tudi uspeh kemije. Mož živi le znanosti. Je še neoženjen. Stanuje v majhnem stanovanju blizu univerze, kjer še ima edinega prijatelja — malega jazbečarja. Ne samo kot sinu Ljubljane, marveč tudi kot svetovnemu učenjaku mu želimo še mnogo let.

NASLOVI

jugoslovanskega poslaništva in konzularnih uradov v Ameriki.

Legation of the Kingdom of the Serbs, Croats and Slovenes, 1520 Sixteenth St., Washington, D. C.

Consulate General of the S. H. S., 840 N. Michigan Ave., Chicago, Ill.

Consulate General of the S. H. S., 1819 Broadway, N. Y.

Consulate of the S. H. S., 2413 Russ Bldg., San Francisco, Cal.

Emmigration Commissioner of the S. H. S., 1819 Broadway. New York, N. Y.

Consulate General of the S. H. S., Keefer Bldg. Montreal. Quebec, Canada.

Consulate General du Royaume des Serbs, Croats et Slovens, 1453 Victoria, Buenos Aires, Republica Argentina.

V TOVARNI ZA POPER

Marsikdo bi mislil, da dobimo poper, kakršnega rabimo za domaćo uporabo, kar naravnost od producenta, čemer pa ni tako. Poper gre v tovarne, kjer se primerno predela, zmelje in zavije v zavojčke kakor treba. V Londonu je več takih tvornic, oglejmo si eno izmed njih!

Kdor si gre ogledat to tovarno, naj nikar ne pozabi vzeti več žepnih robcev s seboj. Zelo mu bodo prav prišli. Tudi žejen bo prišel nazaj. Poper se nahaja v ozraćju celotne tvornice, celo v pisarnah. Toda ko stopiš v eno velikih zavijalnic, ti pa kar sapo vzame in kihati pričneš, da odmeva po dolgi dvorani. Ko se nekoliko uneseš in prenehaš s kihanjem, zagledaš dolge vrste deklet, ki sedijo pri mizah ter nasipajo poper v vrećice in škatljice. Ozraćje je polno popra, tanek poprov oblak se vleće pod stropom, dekleta so posuta z belkastosivim prahom, a se kar nić ne zmenijo za to. Nobena ne kiha, niti ena nima vnetih oči. Vendar tam v kotu sedi ena, pri kateri se zdi, da ni vse v redu. Oći ima rdeće in k ustom tišči robec. Razkazovalec nam je pojasnil, da je dekle šele 14 dni v službi in še nevajeno. Ko novinke stopijo v delo, se vsaki tako godi in tudi tovarna ne prićakuje dosti od njih. Vse kihajo, se solzijo, oći pa imajo otekle. Po štirinajstih dneh pa se obrne na bolje in kihanje poneha. V enem mesecu pa se niti ne zmenijo već zato in so se popolnoma privadile. Nekoć so nosile nekake krinke, ki pa se niso obnesle in jih tudi ne marajo. Čudno pa je pri tem to, da so dekleta, zaposlena v tej tovarni, izredno zdrava. Influenca in prehlad sta sploh neznani bolezni. Nobene nalezljive bolezni ni med njimi, kajti poper je jako dober razkuževalec. V kaki majhni sobi vidimo moškega, ki ima pred seboj šest raznobarvnih kupćkov popra. Ta poper pregleduje, določi, kake vrste je, ga zriba na dlani ter ponoslja, a niti enkrat ne kihne. Ta način preizkušnje popra je najbolji.

K. S. K. JEDNOTA

Ustanovljena v Jolietu, Ill., dne 2. aprila 1894. Inkorporirana v Jolietu, državi Illinois, dne 12. januarja 1898.
GLAVNI URAD: 1004 N. CHICAGO ST., JOLIET, ILL.
Solventnost aktivnega oddelka znaša 101.16%; solventnost mladinskega oddelka znaša 156.50%.

Od ustanovitve do 1. septembra, 1929, znaša skupna izplačana podpora $3,689,193.00.

GLAVNI URADNIKI:
Glavni predsednik: ANTON GRDINA, 6019 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
I. podpredsednik: JOHN GERM, 817 East C St., Pueblo, Colo.
II. podpreds. MRS. MARY CHAMPA, 311 W. Poplar St., Chisholm, Minn.
Glavni tajnik: JOSIP ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Pomožni tajnik: STEVE G. VERTIN, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Blagajnik: JOHN GRAHEK, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Duhovni vodja: REV. KAZIMIR CVERCKO, 2618 W. St. Clair St., Indianapolis, Ind.
Vrhovni zdravnik: DR. JAMES M. SELISKAR, 6127 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

NADZORNI ODBOR:
MARTIN SHUKLE, 811 Ave. A., Eveleth, Minn.
LOUIS ŽELEZNIKAR, 2112 W. 23rd Place, Chicago, Ill.
FRANK FRANCICH, 8207 National Ave., West Allis, Wis.
MIHAEL HOCHEVAR, R. F. D. 2, Box 59, Bridgeport, Ohio.
MRS. LOUISE LIKOVICH, 9511 Ewing Ave., So. Chicago, Ill.

FINANČNI ODBOR:
FRANK OPEKA Sr., 26—10th St., North Chicago, Ill.
FRANK GOSPODARICH, Rockdale, P. O., Joliet, Ill.
JOHN ZULICH, 15303 Waterloo Rd., Cleveland, Ohio.

POROTNI ODBOR:
JOHN DEČMAN, Box 529, Forest City, Pa.
JOHN R. STERBENZ, 174 Woodland Ave., Laurium, Mich.
JOHN MURN, 42 Halleck Ave., Brooklyn, N. Y.
MATT BROŽENIČ, 121—44th St., Pittsburgh, Pa.
RUDOLPH G. RUDMAN, 285 Burlington Rd., Forest Hills, Wilkinsburgh, Pa.

UREDNIK IN UPRAVNIK "GLASILA":
IVAN ZUPAN, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Vsa pisma in denarne zadeve, tikajoče se Jednote, naj se pošiljaje na glavnega tajnika JOSIP ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.; dopise, društvene vesti, razna naznanila, oglase in naročnino pa na "GLASILO K. S. K. JEDNOTE", 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

IZ GLAVNEGA URADA K. S. K. JEDNOTE

ZOPET KORAK NAPREJ!

Odkar opravljam tajniške posle pri naši Jednoti, sem vedno z velikim zanimanjem zasledoval poročila, naslanjajoča se na predloge in priporočila, tikajoča se bratskih podpornih organizacij, ki so bila od časa do časa predložena pri raznih legislatûrah ali zakonodajah te ali one države.

Opazil sem, in to posebno leta nazaj, da kadar je šlo za koristi ali večji razvoj bratskih podpornih organizacij, so take predloge naletele na marsikatero gluho uho enega ali drugega zakonodajalca.

Ni potrebno povpraševati, kaj je bilo vzrok, da so bili gotovi faktorji v zakonodajnih zbornicah nasprotni demokratičnim in za bratske podporne organizacije koristnim predlogom. Stare ameriške zavarovalne družbe (Old line life insurance Co.), so imele po državnih zbornicah svoje pristaše, kojih namen je bil, pobiti in uničiti vse, kar bi bilo važno in za napredek bratskih podpornih organizacij koristno.

Kot močne finančne institucije so imele potom svojih pristašev v državnih zbornicah skozi dolgo vrsto let kontrolo tako, da je bilo težavno prijateljem bratskih podpornih organizacij uveljaviti kako dobro, in za razvoj bratskih podpornih organizacij koristno predlogo.

Posebno delavne so bile omenjene družbe in njih privrženci proti temu, da bi se bratskim podpornim organizacijam dovolilo sprejemati v svojo sredino mladino (otroke). Vzrok temu je bil, ker so hotele imeti te družbe izključno pravico do zavarovanja otrok.

Dolgo vrsto let so te finančno močne stare zavarovalne družbe držale bratske podporne organizacije za vrat. Vsemu, kar je bilo koristnega za napredek naših organizacij, so bile nasprotne. In kadar se je v tej ali oni državni zbornici sprejela kaka predloga v korist bratskim podpornim organizacijam, je bilo to storjeno z velikimi težkočami. Prijatelji naših organizacij, videč odpor, so delali previdno in počasi. Z največjo spretnostjo so delali za koristi bratskih podpornih organizacij. V mladini so videli največjo pomoč in napredek. Zato so z vso silo delali na to, da se bratskim podpornim organizacijam dovoli zavarovanje otrok.

Prvi zakoni, tikajoči se mladinskih oddelkov, so bili zelo pikri. Čeprav se je po dolgoletnem boju dovolilo bratskim podpornim organizacijam, da smejo poslovati z mladinskimi oddelki, je bilo vseeno tako poslovanje zelo omejeno. Našim organizacijam so bile roke vezane, kajti sprejemati se je smelo le otroke staršev, članov Jednote, in še te le v gotovi starosti.

Zadnje čase so se razmere precej izpremenile. Vreme se je izvedrilo. Sprejeti so bili boljši zakoni.

V raznih državah so se zakonodajalci ravno pri minulem zasedanju pokazali zelo naklonjene bratskim podpornim organizacijam. Sprejeti so bili razni novi in za bratske podporne organizacije koristni zakoni, posebno še kar se tiče sprejemanja in zavarovanja otrok.

Pretežna večina držav ima sedaj zakon, ki določa, da smejo bratske podporne organizacije sprejemati v svojo sredo otroke v starosti do 16. leta. Z drugo besedo rečeno: naše organizacije smejo sprejemati otroke takoj po rojstvu.

Med te države spada tudi država Illinois, v kateri je naša Jednota inkorporirana. Pri minulem zasedanju državne legislature je bila taka predloga sprejeta n je dne 1. julija t. l. postala zakon ali pravomočna.

Potom omenjenega zakona se je razširilo polje za pridobitev novih članov in članic v mladinski oddelek. Zato sem pripravil kratko resolucijo, potom katere naj bi se pravila mladinskega oddelka amendiralo v takem smislu, da bi se otroke sprejemalo **še pred enim letom starosti.**

Ker je uprava mladinskega oddelka v oskrbi glavnega odbora, zato sem resolucijo predložil glavnim uradnikom potom referenduma v odobritev. Glavni odbor je resolucijo odobril kakor sledi:

RESOLUCIJA

Ker spada uprava mladinskega oddelka v področje glavnega odbora K. S. K. Jednote, in

Ker je namen glavnega odbora storiti vse, kar je v njegovi moči, za prospeh in napredek mladinskega oddelka, in

Ker je glavni odbor uvidel, da sedanja pravila mladinskega oddelka ne odgovarjajo razmeram časa in razmeram novih državnih zakonov, zato bodi sklenjeno, da se nižje označene točke sedanje veljavnih pravil mladinskega oddelka K. S. K. Jednote amendirajo ali nadomestijo z novimi, in sicer:

Točka 1. se črta in nadomesti z novo, ki se glasi:

"V mladinski oddelek K. S. K. Jednote se sprejemajo otroci v starosti do 16. leta."

Točka 2. se amendira v toliko, da se glasi:

"Prošnja za vstop otroka se mora vložiti pri krajevnem društvu. Prosilec (ilka), ki vloži prošnjo za vstop otroka, je odgovoren (a) za vse izjave na vprašanja, stavljena v prošnji, na katera mora odgovarjati resnično; odgovoren (a) je tudi za redne in izredne mesečne prispevke za otroka, zavarovanega v mladinskem oddelku, ki jih razpiše glavni tajnik ali ki jih predpisujejo pravila; lahko je tudi dedič (inja) otroka, a le, če je imenovan (a) v certifikatu. Otroke se sprejema pri društvenih sejah.

Pod točko 11. se črta smrtninska lestvica in se nadomesti z lestvico, kakor sledi:

V slučaju smrti člana se plača:

Starost prihodnji rojstni dan ob času smrti:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
$20	$34	$40	$48	$58	$140	$168	$200	$240	$300
		11	12	13	14	15	16		
		$380	$450	$450	$450	$450	$450		

Vsak otrok mora biti najmanj 90 dni član mladinskega oddelka, prej ko so dediči upravičeni do posmrtnine v slučaju smrti otroka.

Te točke pravil stopijo v veljavo z dnem, ko jih glavni tajnik priobči v "Glasilu" K. S. K. Jednote.

V smislu predstoječe resolucije se od današnjega dne naprej sprejema v mladinski oddelek otroke v starosti do 16. leta. To pomeni, da društva lahko sprejemajo otroka tudi, ki je manj kakor leto dni star ali takoj po rojstvu.

Do sedaj so pravila določevala, da mora biti otrok najmanj eno leto star, predno se ga je moglo vpisati v mladinski oddelek. Od sedaj naprej se otroka torej lahko sprejme takoj po rojstvu. — To je vesela novica, nov korak naprej!

Iz resolucije je tudi razvidno, da se lahko sprejme ne samo otroke staršev — članov Jednote, marveč tudi vsakega drugega otroka.

Ravno tako je iz resolucije razvidno, da je gl. odbor Jednote sprejel novo lestvico, po kateri se bo v bodoče plačevala smrtnina za umrlimi člani (icami) mladinskega oddelka.

Nova smrtninska lestvica je enostavnejša in laglje razumljiva od prve. Istotako je tudi večjega pomena za novo-pristople kakor je bila dosedanja lestvica.

V novih certifikatih, ki jih je glavni odbor pri seji meseca julija t. l., odobril, bo označena nova smrtninska lestvica kakor označena v predstoječi resoluciji.

Novi certifikati bodo tudi izdelani v taki obliki, da bodo starši, označeni dedičem, neoziraj ese na to, če so starši člani Jednote ali ne.

Ker imamo pred seboj veliko kampanjo mladinskega oddelka in ker se je odprlo novo pot za pridobivanje novih članov in članic, zato upam, da bo vsako krajevno društvo vzelo to poročilo z veseljem naznanje ter storilo svojo dolžnost, da bomo takoj do prihodnje konvencije dosegli predpisano kvoto 5000 novih članov za mladinski oddelek.

Joliet, Ill., 1. oktobra, 1929.

Josip Zalar, glavni tajnik.

RAZPIS ASESMENTA ZA DOLGOTRAJNO BOLNIŠKO PODPORO

Člen LXV, stran 100 Jednotinih pravil se glasi:

1) Ko je član društva, **ki ne spada v centralni bolniški oddelek Jednote** prejel od svojega društva bolniško podporo za dobo šest (6) mesecev, in če je še dalje bolan, mu plača Jednota za dobo šest (6) nadaljnih mesecev bolniško podporo po $20.00 na mesec. V tem slučaju se mora izkazati z zdravniškim spričevalom, potrjenim s prisego pri kakem javnem notarju (Notary Public). To spričevalo mora biti tudi odobreno od društvenega odbora.
2) Važna opomba: Do te bolniške podpore so upravičeni le oni moški in ženski člani Jednote, ki so za to pri Jednoti posebej za dolgotrajno bolezen zavarovani.
3) Za poravnavo teh bolniških podpor se razpiše po potrebi posebni assesment.

Temeljem zgorajšnjih pravil se uradno naznanja, da je za mesec oktober 1929 razpisan posebni asesment po $1.00 na vsakega člana in članico dolgotrajnega bolniškega oddelka.

Razpisani posebni dolgotrajni bolniški asesment mora biti z rednim asesmentom tekom meseca oktobra t. l. plačan.

Za glavni urad K. S. K. Jednote:

Josip Zalar, glavni tajnik.

Razmotrivanje

V prilog prihodnje konvencije.

Pred nekaj časom sem poročal, kako bi bilo po mojem mnenju najbolj praktično pripraviti pravila, da bi odgovarjala Jednotinim zahtevam. Istočasno sem tudi omenil, da ako bi se pravila pripravila že pred konvencijo, bi se prihranilo veliko časa in denarja.

Danes pa hočem spregovoriti o konvenciji kot taki.

Konvencije stanejo mnogo denarja. Minule konvencije v Pittsburghu se je udeležilo 20 glavnih uradnikov in 164 delegatov. Vseh zborovalcev in zborovalk je bilo 184. Konvenčni stroški so znašali — $24.731.33.

Število članstva se je od minule konvencije lepo pomnožilo. Zato lahko sodimo, da bo pri prihodnji konvenciji večje število zborovalcev in zborovalk, kakor jih je bilo pri minuli konvenciji. Z vso zanesljivostjo lahko računamo, da bo na prihodnji konvenciji najmanj 200 zborovalcev in zborovalk.

Če računamo, da bo pri prihodnji konvenciji recimo 200 delegatov in delegatinj skupaj z glavnimi uradniki, in ako računamo dnevnice po $8.00 na dan za vsakega, bo stal torej Jednoto vsak dan $1600.00. Ako računamo, da bo konvencija trajala 7 ali 8 dni, poleg tega moramo računati še dnevnice za čas z doma na konvencijo in zopet s konvencije domov, bo prišlo povprečno na vsakega udeleženca najmanj 11 dni ali za 200 zborovalcev $17,600.00. K tej vsoti je treba prišteti še vozne in druge stroške, tako, da lahko že naprej sodimo, da bodo znašali konvenčni stroški najmanj $30,000.00. Ta vsota je velika, in bi se jo dalo dokaj znižati, ako bi se sistem naših konvencij preuredil.

Voznih stroškov sicer ne moremo znižati. Časa za potovanje na konvencijo in domov tudi ne moremo skrajšati. Prihrani pa se lahko veliko denarja, ako se čas zborovanja skrajša.

Pri konvencijah naših Jednot se porabi preveč dragega časa, kakor je potrebno. Največje ameriške organizacije zborujejo po tri ali štiri dni. Je li potrebno, da pri naših Jednotah porabimo po 8, 10, 12 in več dni? Po mojem mnenju bi zborovanje naše Jednote ne smelo trajati več kakor 5 dni, vse, kar je več, je preveč in je navadno trošenje časa in denarja.

Ako največje ameriške organizacije izvršijo konvenčne posle v treh ali štirih dneh, bi se li ne moglo tega napraviti tudi pri nas? Da, tudi naša konvencija je lahko gotova v štirih dneh. Treba je le nedaj dobre volje in samozavesti. Opustiti je treba nepotrebno besedičenje in mlatenje prazne slame, pa bo konvencija v malo dneh končana z veliko večjim in boljšim rezultatom, kakor pa, ako se čas po nepotrebnem trati z raznim besedičenjem in neumestnimi številnimi predlogi.

Poslovanje pri ameriških organizacijah se vrši potom raznih odsekov ali odborov, zato pa so njih konvencije kratke in uspešne.

Pri nas se poslovanje vrši potom individualov v konvenčni zbornici. Pri vsaki razpravi nastopi večje število delegatov, ki se mnogokrat prerekajo nepotrebnim potom. Mnogokrat govori eden ali drugi samo iz razloga, da pride njegovo ime v zapisnik. Velikokrat se vršijo dolge debate, tako, da smisel prvotnega predloga popolnoma izgine. Če ni predsedatelj konvencije zelo pazljiv, se cela stvar izpelje s pravega tira in koncem konca ni drugega, nego potrata časa in denarja.

Vsemu temu bi se dalo tudi pri naših konvencijah odpomoči, ako bi se naš sedanji sistem zborovanja opustil in nadomestil z onim ameriških organizacij. Uverjen sem, da bo sčasoma prišlo do tega in prej ko se za to zavzamemo, toliko boljše bo za Jednoto.

Ako ameriške organizacije uspešno poslujejo pri konvencijah potom odsekov ali odborov, zakaj bi ne mogli tudi pri nas?

Konvencija naj bi imenovala razne odseke. Vse pritožbe, obtožbe, priporočila, navodila itd. naj bi se predložilo temu ali onemu odseku, kamor že stvar spada. Ti odbori naj bi vsako točko natančno preštudirali, pretehtali in potem, če odbor uvidi, da je za Jednoto koristna, jo v obliki resolucije predloži pred celotno zbornico in sprejem iste priporoča, nasprotno pa, kar ni za Jednoto koristnega, kar enostavno zavrže.

Mogoče bo kdo rekel, da bi se kratilo pravico enemu ali drugemu delegatu. Takoj tukaj moram omeniti, da je vsak, ki bi kaj takega mislil ali trdil, v zmoti.

Vsakdo, ki je bil delegat ene ali druge konvencije, dobro ve, da je nemogoče sprejeti vse predloge in vsa priporočila vsakega posameznega delegata. Eden ali drugi takorekoč s svojim predlogom pogori. Sprejme se le ono, kar delegacija smatra za dobro, oziroma najboljše, kar pa delegacija misli, da ni umestno, se zavrže ali odkloni.

Ravno to velja, če se vrši poslovanje potom odsekov. Kar bi odbor smatral za koristno in dobro, bi sprejel, kar bi smatral za nepotrebno in neumestno, bi odklonil. **Razlike pri tem bi ne bilo druge, kakor to, da bo odbor rešil vsak problem hitrejše, kakor pa če o tem razpravlja cela zbornica.**

S tem ni rečeno, da bi se posameznim delegatom kratile pravice; nikakor ne, kajti vsak delegat bi imel pravico pred odborom nastopiti in predlog zagovarjati, kakor bi tudi imel pravico glasovati v zbornici za ali proti resoluciji, predloženi po odboru.

Edino in glavno pred vsem je to, da bi se dolge in nepotrebne debate pri zborovanju odstranilo. Na ta način bi naša konvencija prav lahko končala svoje delo v teku štirih ali petih dni, vsled česar bi se prihranilo več tisoč dolarjev.

Zaradi tega priporočam, da bi se sistem, po katerem smo pri naših konvencijah dosedaj poslovali, opustil in da bi pričeli delati po sistemu ameriških organizacij. Če to storimo, bo boljši rezultat in večji uspeh, poleg tega pa se bo prihranilo članstvu več tisočakov.

Josip Zalar, gl. tajnik.

Joliet, Ill., 25. sept. 1929.

VESTI IZ JUGOSLAVIJE

(Nadaljevanje iz 1. strani)

zar Aleks Marsek iz Starega trga pri Slovenjegradcu v neki gostilni v Šmartnem obesil in na ta tragičen način končal življenje. Bil je udan pijači.

Smrtna nesreča. Iz Terbovelj se poroča: V pondeljek zjutraj, dne 9. septembra se je na dnevnem kopu pri podjetju Dukić in drug smrtno ponesrečil delavec Kozjak Blaž. Nosil je neki predmet na rami in padel v precej globok prepad. Pripeljan v bolnišnico, je izdihnil. Zapušča ženo in štiri nepreskrbljene otroke. To je letos že četrti smrtni slučaj pri tem podjetju.

Nesreča. Iz Št. Ruperta na Dolenjskem poročajo: Franc Bevc, posestnik na Straži, je pri obiranju hrušk padel z drevesa tako nesrečno, da si je zlomil hrbtenico.

Smrtna kosa. — Dne 8. septembra je umrla v Ljubljani gospa Ivana Kralj, rojena Leben, soproga tajnika Zadružne zveze. Poleg soproga zapušča eno hčer ter dva brata, v Jolietu, Ill. pa sestro Marijo Šetina soprogo ondotnega kamnoseškega mojstra. — V Ljubljani je umrl občeznani meščan in veletrgovec Josip Medved.

Strašna žaloigra. — V Ptujski okolici se je zgodil grozen zločin. Anton Horvat je bil kmet v Zgornji Pristavi 30, župnija Sv. Vid pri Ptuju. Rad je pil in zgodilo se je, da je cele dneve bil pijan. Gospodarstvo je šlo rakovo pot. Tudi v torek 3. septembra je mož ves dan popival in se zvečer vrnil domov pijan. Šel je spat na skedenj. Ko ga je zjutraj žena poklicala, ga ni bilo nikjer; na skednju je ostal le njegov klobuk, na ležišču je bila mlaka krvi. Povsod so iskali očeta, a ga niso našli. — V sredo so naznanili vso zadevo orožnikom, ki so hitro našli truplo umorjenega v koruzi preko ceste. Imel je razbito črepinjo. Kdo bi bil ubijalec? Zdravniki so izjavili, da je Horvat umrl vsled izkrvavenja možgan.

Ker je bil Horvat v tožbi z nekim sosedom, je sum padel nanj in orožniki so ga zaprli. Sosed je zatrjeval, da je nedolžen, a moral je vseeno v zapor. V soboto se je pa preiskava obrnila v čisto drugo smer. — Horvat ima obilno družino, s katero ni živel v ljubezni. Najstarejši njegov sin, Martin, rojen 1911., ni posebno bister, a očeta ni mogel prenašati. Sum je padel tudi nanj in v soboto je sin priznal, da je ubil v torek zvečer ob desetih s sekiro svojega očeta. Očetomorilca so zaprli. Vsa okolica je razburjena radi groznega zločina. To so sadovi pijače in slabe vzgoje. . .

Nalezljive bolezni. V zadnjem času se je pojavilo okoli Brežic ob Savi več slučajev nalezljivih obolenj. Tako je bilo pripeljanih v javno bolnišnico pet slučajev tifusa in en slučaj škrlatinke.

VELIK POŽAR

Zgorelo je 11 poslopij. — Tri osebe opečene. — Živina zgorela.

Novo mesto, 10. septembra. V noči od ponedeljka na torek je nastal požar na Malem Cerovcu nad Stopičami pri posestniku Kresalu Francetu ml. — Požar se je razširil na sosednja poslopja posestnika Merviča in Šimca. Zgorelo je 11 poslopij. Požar se je silno hitro širil, ker ga je pospeševalo suho vreme in ni bilo na razpolago zadostne vode za gašenje, čeprav so se gasilci zelo trudili, da pogase in omeje požar. Tri osebe so bile opečene in so morale iti v bolnico. Zadušilo se je tudi nekaj živine.

Nevaren požar. Cerknica pri Rakeku, 3. septembra. — Danes ob pol devetih dopoldne je izbruhnil na posestvu Franca Barage v Dolenji vasi požar, ki ga je povzročil 4-letni otrok, ki je po nesrečnem naključju prišel do vžigalic. — Ogenj je vpepelil pet objektov, ker se je razširil na sosednja posestva. Zgorelo je: dve hiši, skedenj in troje hlevi. Živino so sicer rešili, škoda pa je velika, ker je zgorelo mnogo poljskih pridelkov. Odškodovana sta poleg posestnika Barage še posestnika Janez Primšar in posestnik Franc Martinčič. Primšar trpi največjo škodo, ker je bil najnižje zavarovan.

SLOVENSKA KRAJINA

Padel v 22 metrov globok vodnjak. Murska Sobota, 10. septembra. — Pretekla nedelja se je končala za mesarskega pomočnika Avguština Kolarja zelo žalostno. Z večjo družbo je bil v Petrovcih. V gostilni mu je postajalo prevroče, zato je šel ven na svež zrak. Prišel je do vodnjaka. Tam se je ustavil in se vsedel na ograjo. K nesreči je zadremal. V trenotku je izgubil ravnotežje in se prevrnil v vodnjak, ki je bil 22 metrov globok. Sreča v neči je bila, da je v vodnjaku malo vode, drugače bi bil našel nesrečnež v njem gotovo smrt. Za nesrečo ni nikdo vedel. Šele naslednje jutro so ji prišli na sled. Kolarja so privlekli ven. Nudil je žalostno sliko. Padec je bil tako silen, da si je razbil čelno in nosno kost ter čeljust. Izbil si je več zob. Razen tega pa ima po telesu tudi več drugih udarcev. Sedaj leži v bolnici. Rane so smrtnonevarne in je malo upanja, da bi ozdravel.

Nagla smrt starca. K tej notici, kakor je bila objavljena v zadnji številki, se je pozneje doznalo, da se umrli ni pisal Fran Žalig, marveč Franc Gjuran. Toliko v pojasnilo, ker v Gomilicah živi tudi Franc Žalig ki bi se čudil, ako bi doznal, da je po časopisnih vesteh že umrl.

Čuden pojav. Zadnji čas zbuja pozornost pojav, ki ga prej v vsej okolici ni bilo zaslediti. Pogosti so pri rojstvu slučaji vodoglavcev. Skoraj istočasno so prinesli v bolnišnico v Murski Soboti tri otroke, ki imajo tri do štirikrat večjo glavo, kakor je normalna.

Mura se suši. Vsled izredne suše niso brez vode samo manjši potoki, marveč usahnejo tudi večji. Zato se pozna suša tudi v Muri. Tako malo vode v njej že dolgo ni bilo. Ponekod je tako plitka, da jo lahko otrok prekorači. Ako bo šlo še nekaj časa tako naprej, se bo dalo s suhimi nogami priti prek Mure.

Zopet v tujino. Te dni se zopet pripravlja do 70 delavcev in delavk iz Prekmurja v tujino. Šli bodo na Francosko v neko sladkorno tovarno.

— Načrt ali idejo za zgradbo nebotičnikov je sprožil že l. 1882 arhitekt Leroy S. Buffington v Minneapolis, Minn. Po njegovem načrtu je bilo l. 1888 v označenem mestu zgrajeno prvo, 28 nadstropij visoko poslopje.

NEBEŠKA KRONA

ALI PREMIŠLJEVANJE O NEBESIH

Nemški spisal
Janez N. Stöger, duhovnik Jezusove družbe
Poslovenil **Janez Šmuc**, duhovnik goriške nadškofije.

(Nadaljevanje)

In Gospod je nato Mojzesu odgovoril: Oh, Mojzes, ta želja se ti ne more izpolniti. Pokazal se ti bom, toda zdaj še ne, v nebesih me boš videl; zdaj pa se to zgoditi ne more. "Ne boš mogel videti mojega obraza, zakaj človek, ki me je videl, ne more živeti." (II:Mojz. 33, 15.) S temi besedami Bog ni hotel samo reči, da mora človek umreti, predno gre v nebeško kraljestvo, temveč je očitno povedal, da bi človek takoj umrl, ako bi videl Boga in ga jasno pogledal. Veličastvo in častitljivost bi ga potrla takoj, kakor pravi sv. pismo drugod. To je lahko razumeti, zakaj celo morje ne gre v malo posodo. Ravno tako ni prostora v malem človeškem srcu za toliko radost in blaženost. Kakor človeka usmrti prevelika vročina ali prevelik mraz, tako bi ga takoj zadušila prevelika radost, ko bi zagledal Boga. Ne da se gledati v žarke opoldanskega solnca, sicer človek oslepi. Kako bi torej gledal v morje božje svetlobe, ne da bi ostrmel in umrl? Kaj pa bo? Tedaj ne bomo nikdar Boga gledali? Nikakor; potolažimo se; mi bomo večno živeli in gledali Boga. Bog je iznašel nekakšno sredstvo, po katerem nam bo mogoče gledati v svetlobo njegove lepote in na vse veke uživa- in in posedovati njegovo veličatvo.

Poglejmo le naše oko! Kako je majhno in vendar koliko obsega. Kako je neki mogoče, da se v tako mali zvezdici našega očesa svetita nebo in zemlja, ki sta vendar milijonkrat večji od njega, in da ž njim vidimo vse, kar je okrog nas, nad nami ni pod nami. To stori svetloba, solčni žarki. Tako bo nekaka nadnaravna luč, katere živa duša še ni videla, in ki ni nič drugega, nego nekaka udeležba one večne luči, v kateri prebiva in se gleda ter spozna Bog, podelila našemu slabemu duhu in našemu omejenemu umu zmožnost, da bo zamogel gledati neskončno svetlost božjo in razumeti ter prenašati njegovo blaženost. To trdi sv. pismo, ki pravi: — "Mesto božje, nebeški Jeruzalem, ne potrebuje ne solnca ne lune, da bi svetila v njem, zakaj veličastvo božje ga razsvetljuje. (Skr. raz. 21, 23.) To uči kraljevi prerok, ki pravi: "Zakaj pri tebi je življenja vir, in v tvojem svitu vidimo svetlobo." (Ps. 35, 10.) Ta nadnaravna svetloba, s katero bo Bog obdal naš duh, daje izvoljenim nekako višjo nadnarovno moč, da morejo upreti svoje oči v središče njegove lepote in bliščobe in gledati žarno solnce njegovega bitja vso večnost brez najmanjšega zadržka. V tej svetlobi bodo v Bogu videli vse. Ta luč jim daje moč, da jim ne bo več mogoče gledati Boga in ga uživati na vse veke, marveč to bo njihova neskončna radost. Ta rajska svetloba, v kateri bomo gledali Boga, je nezmerna, netelesna, nerazrušljiva, neminljiva, neugasljiva luč božja, ki angelom ožari oči in z veseljem napolnuje večno mladostna srca svetnikov. Kolik je torej Bog, kako neskončna je njegova lepota in blaženost, da ga brez čudnega , nadnaravnega sredstva niti gledati ne moremo.

Prav imaš torej ti, o sv. Avguštin, ki praviš, da le v luči slave, le gledaje Boga, se najde največja dobrota, največja sreča in največje veselje, dovršena ljubezen, prava radost in večna varnost. Le pri tem je resnično veselje, dovršena lepota, dovršena modrost in vsa blaženost doma;, le tam gori v nebesih je mir, dobrota, moč, veselje, sladkost, življenje, čast, hvala, veličastvo, mir, ljubezen, edinost in večna sreča.

Napočil bo dan, ko bomo gledali s svojimi očmi, česar oko še ni videlo. O kaka radost bo, gledati neskončnega Boga! Pri pogledu božjega veličastva bomo pozabili na lepoto sveta, bliščobo zlatá, na krasoto polja, na veličastvo cele narave, na igranje neizmernega morja, zraka, solnčne in lunine svetlobe. Oh gledati Boga, to nezapopadljivo lepoto, proti kateri niti ni senca vsa lepota angelov in vsega stvarjenja, ki je živ izvir vse lepote, tebe uživati in posedovati, je naš visoki poklic.

20. Gledanje božje.

Kako velika in nezapopadljiva je ljubezen božja do človeka. Ni mu bilo dosti, da je zanj vse ustvaril, ga postavil kralja nad vse stvari in mu pripravil nebeško veličastvo; še vse več mu hoče dati. On pravi sam, da če premagamo izkušnjave in umrjemo kot pravični, bo naše plačilo toliko, da večje biti ne more. "Jaz— jaz sam — bom tvoje preobilno plačilo." (I. Mojz. 15, 1.) Torej Bog sam, od katerega pride vse, ki je izvirek vseh dobrot in začetek vseh blaženosti, on sam, ta neskončni Bog, bo naše neizmerno večno plačilo v nebesih. Njega gledati, to ti bo jedro vse nebeške blaženosti. "Zakaj ni je ne prave, ne goljufive, ne domišlje ne sreče," pravi veliki Tomaž, "katere bi ne uživali v neskončni meri, ki gledajo Boga." Vse druge ugodnosti in veselja so manj važna. Boga gledati, to je krona vse blaženosti. Kaj se pravi, gledati Boga, to človeškemu jeziku reči na dano. — Sv. Pavel piše, da je zamaknjen v raju slišal besede, katerih človeku ni pripuščeno govoriti. — (II. Kor. 12, 4.)

Vendar, ker že premišljujemo nebesa v luči sv. vere, nam veljajo besede sv. Avguština, ki pravi: "Ni mogoče o tem kaj govoriti, pa tudi molčati ne smemo." Poglejmo dalje, kaj govori sv. pismo o nebesih. Ono pravi, da ko pridemo v nebesa in po nebeški svetlobi postanemo sposobni, gledati Boga, večno neustvarjeno lepoto, "ga ne bomo več videli skozi ogledalo kot v megli, kakor tu na svetu, temveč takšnega, kakršen je v resnici." (I. Kor. 3,12.) On sam se nam bo razodel, in mi ga bomo spoznali, kakor smo mi spoznani od njega, od obličja do obličja ga bomo gledali, in izpolnile se bodo nad nami besede sv. pisma, ki pravi: "To je večno življenje, da spoznamo tebe, samega pravega Boga in katerega si poslal Jezusa Kristusa." (Jan. 17,3.)

Boga gledati nas bo napolnovalo s četverno blaženostjo, namreč: Mi bomo natanko spoznali Boga in mu bomo po vsem upodobljeni; naša ljubezen bo dosegla vrhunec vse popolnosti in naposled bomo Boga samega dobili v posestvo.

Razjasnimo nekoliko to resnico. V nebesih bomo spoznali Boga, toda ne od daleč, kakor je nekdaj Mojzes obljubljeno deželo le od daleč vide z gore Horeh, ne kakor bi z visokega stolpa gledali v ozvezdje, ne skozi meglo vere, ne po nauku, ne po njegovih dnevih, kakor biva v tem življenju, tudi ne več pod zagrinjalom skrivnosti, kakor v zakramentu sv. oltarja, tudi ne le deloma, ali le nekoliko, — ne, marveč veselite se, kristjani, veselite se ljubezni polne duše, — mi bomo spoznali Boga, kakršen je v resnici. Žarno veličastvo večnega Očeta, edinorojenega Sina in posvečevalca sv. Duha, ljubezen presv. Trojice, skrivnostne lastnosti božje, vse to nam bo jasnejše kot beli dan.

(Dalje prihodnjič.)

—o—

P. P.:

Trije slučaji

Resen, skoraj otožno pobit je prišel domov gospod kaplan od nekega bolnika. Po molitvi se je molče vsedel k večerji in zavžil par žlic juhe. Častitljivi župnik je sočutno in dobrohotno in s prijaznim pogledom opazoval gorečega in družabnega svojega stanovskega tovariša. "Kaj pa je, gospod kaplan, da ste tako žalostni? Morda se bolnik ni dal prevideti?"

"Da," odvrne gospod, "ko sem ga nagovarjal, da bi bilo dobro opraviti dolgo spoved, mi brez besede obrne hrbet. Ne morem umeti, kako je mogoče v taki življenski zadevi se tako brezbrižno obnašati. Drugega ni, kakor molitev za spreobrnenje grešnika."

"Tako je. Upam, da bo še poklical duhovnika."

Omenjeni je bil svoj čas dober človek, "homo bonae voluntatis." Zadnja leta se je začel oddaljevati od cerkve in naše družbe ter padati v brezverstvo.

"Molimo k Bogu, da moč hudobije ne uniči v njem upanje na poboljšanje. Vi ste še mladi in polni gorečih zanosov. Danes ste nekaj doživeli, kar vas žalosti. Na marsikaj boste še naleteli v življenju, kot se je meni pripetilo," pravi gospod župnik.

Je na zemlji skrivnost hudobije, tako globoka, brezdanja; še nebo se brani priskočiti na pomoč. V človeškem srcu je izumrla božja ljubezen in tam je vzrastla hudobija.

Bil sem mlad kaplan in nekega večera poklican k umirajočemu. Povprašam, h komu. Začudim se in razveselim, da se bo spravil bolnik, ki je bil znan bogokletnik. Njegovo veselje je bilo, s satanskim užitkom preklinjati vse to, kar je vzvišeno in sveto. Ako je prišel mimo znamenja ali cerkve, se je kar penil od jeze. In sedaj na smrtni postelji me kliče. Vesel sem bil, da dolgo zgubljeno dušo pripeljem Bogu, tako sem mislil. Hitel sem, kar sem mogel, da ne zamudim. S cerkovnikom sva jo mahnila po bližnji poti, da čimprej dospeva na mesto. Krenila sva mimo travnikov in polj v gozd Nisva dolgo hodila, kar naju začnejo obkroževati cele jate vran. Kričale so in naju obletavale, da joj. Čim boj hitiva, tem bolj se vzpenjajo in strahovito krakajo v večerni mrak. Polasti se me čudno čuvstvo in zdi se mi, kar celo morje teh neprijaznih ptic ob tej uri. Nisem se upal iti naprej. Obrneva se nazaj in greva na glavno cesto, ki naju po daljšem ovinku pripelje do bolnikove hiše. Nekako na sredi pota mi pride nasproti sel in sporoči: "Velečastiti, ni treba nadaljevati pota, ker bolnik je umrl." Postal sem žalosten in očital sem sam sebi, čemu nisem takoj krenil na cesto, in kaj tiste vrane? Potolažil sem se, da je božja volja in na ta dogodek nisem zlepa pozabil.

"Božja volja, gospod kaplan."

V drugem slučaju, bil sem klican k bolniku. Mežnar je bil že pripravljen. Meni se nikakor niso hotela odpreti tabernakeljska vrata. Poskušam in vrtim gotovo pol ure. Pa zaman. Postal sem zbegan. Molil sem in naredil obljubo, ako pravočasno dohitim umirajočega bolnika, znanega javnega grešnika, čigar življenje je bila sama hudobija, da bom večno hvaležen Bogu. In kaj se zgodi? Dobim sporočilo: prepozno! — Je umrl. Še enkrat zavrtim in glej, vrata se mirno in lahko odpro. Bila mi je uganka, ki si je nisem znal razložiti. Bila je vmes višja sila. Božja volja. Svoje sem storil, a Gospod je drugače ukrenil.

V tretjem slučaju sem šel previdet. S strežnikom sva hitela skozi bližnji, dobro znani gozd. Bilo je podnevi. Zgodilo se je, da sva hodila dolgo in prišla vedno zopet nazaj na gotov kraj. Gotovo sva tako prehodila dvajsetkrat tisto pot. Zdelo se mi je nemogoče kaj takega. Bal sem se, da zamudim bolnika. In kaj slednjič? Enako kakor v prvih dveh slučajih.

"Čudno, čudno," pravi gospod kaplan, "tu je delovala višja roka. Najvišje dobro ni bilo dano nevrednim. Recimo po domače: Hudobija ima tudi skrivnosti, ki jih ne umemo. Ima svoje zakone. Kakor je božje veselje biti božji in dober, tako je tudi satansko veselje, biti satan in hudoben. To velja tudi za njih pristaše. Dobri se vesele dobrega, hudobni hudobije. Moramo se vživeti v resnico, da je hudobija tudi skrivnost in njena pota dostikrat nam nerazumljiva. Bog to dopusti. In kakor niso za vredno imeli, da bi v spoznanju ohranili Boga, tako jih je Bog prepustil malovrednemu življenju, da počenjajo nespodobnosti, polne vsake krivice, hudobije, zlobnosti, lakomnosti, polni zavisti. umorov, prepirov, zvijače, malopridnosti, v hudobijah iznajdljive, brez ljubezni, brez zvestobe (sv. Pavel, Rimlj. 1, 18.) Kdo izmed ljudi more vedeti božji sklep ali kdo si more misliti, kaj Bog hoče?

—o—

Alice Wright:

Če kdo nima telefona.

"Prav gotovo nimam nič proti temu, ako prideta tvoj predsednik in njegova žena jutri na večerjo," je dejala Angelika, "le to je nerodno, ker nimamo kuharice ali hišne."

"Hm, zares nerodno," sem pripomnil k temu neljubemu sporočilu. "Vsekakor pa bo nekdo moral biti v kuhinji, ako hočemo napraviti dostojno večerjo petih jedil. Kaj naj napraviva?"

"Jo že imam," je nenadoma bušknila Angelika, kot je to že njena navada, "jo že imam. Med večerjo bo zvonec večkrat zapel in pod pretvezo, da moraš k telefonu, boš vsakokrat stopil v kuhinjo ter pogledal, kako je s kuho."

"Izvrstna misel," sem dejal, "samo ako bi še imeli telefon."

"A kaj, to ni nobena ovira," pravi nato Angelika, "pod mizo na hodniku postaviva budilko ter uravnava na gotov čas in vsakokrat, ko boš šel k telefonu, uro zopet primerno premakneš."

Pripravila sva vse potrebno ter uravnala tako, da se je zdelo, da bo trik brez dvoma dobro uspel. Ko smo drugi dan sedli k večerji, je bilo vse v redu in niti najmanjše stvari ni manjkalo. Moj stari predstojnik in njegova soproga sta bila dobro razpoložena in popolnoma sem bil uverjen, da mi bo ta večerja prinesla že dolgo zaželjeno povišanje plače.

Ko še nismo juhe popolnoma posrebrali, se na hodniku oglasi zvonec, natanko ob času, kot sem si to želel. Oprostil sem se češ, telefon me kliče, ter odhitel v kuhinjo. Ribe so se cvrle, puding je bil že lepo rmen, skratka, bilo je vse v redu. Zopet sem nastavil budilko ter odšel v jedilnico.

"Ah ta telefon," sem pripomnil napram svojemu šefu, "ne rečem ,zelo prikladna naprava, vendar dostikrat človeka spravi v nevoljo, posebno, ako nima časa."

Stari mi je vljudno pritrdil

"Jones, ali je kuharica že gotova z ribami?" je vprašala Angelika obrnivši se k meni. Ko sem prikimal, je dejala napram soprogi mojega šefa:

"Gotovo nam boste oprostili, da moramo jedila sami prinašati na mizo. Pa saj veste, kakšni so posli dandanes, na noben način nisem mogla pripraviti kuharice do tega, da bi nosila na mizo, nak, je dejala, tega pa že ne. Kaj hočeš, ako sem hotela, da ne ostanem brez kuharice, sem morala molčati ter to sama napravim. Hišna nas je pred kratkim zapustila, druge pa še nisem mogla dobiti."

Ko smo bili pri ribah, je zvonec zopet zapel. Seveda treba je bilo pogledati, da se pečenka ne prismodi. "Napačna številka," sem naznanil, ko sem se vrnil v sobo. "Oprostite, da nadlegujem s tem, da moram vedno ven in notri, toda saj veste, kaj je telefon."

"Nikar mi ne pravite, nikar," je dejal moj šef, "imam skušnje in neštetokrat sem se že jezil nad tem vražjim telefonom."

Celoten aranžma se nama je posrečil, nič ni prišlo vmes, kar bi ne smelo. Zvonec je od časa do časa klical, dokler nismo sedeli pri kavi. Toda, le preresničen je pregovor, ne hvali dneva pred večerom. Kajti, nenadoma se soproga mojega šefa oglasi:

"Bernard, ali si telefoniral moji stari materi, da pride k nam ter ostane teden dni pri nas?"

"O, sveta nebesa," je dejal stari, "čisto pozabil sem. Takoj ko prideva domov, bom popravil, kar sem opustil, da takoj."

"Ne, ne," je nadaljevala njegova soproga, "takoj jo pokliči in obvesti. Gospod Jones bo gotovo tako prijazen ter ti za par trenutkov prepustil telefon."

Ali si morete predstavljati, koliko stopinj vročine sem imel sedajle? Srce mi je vpadlo, vendar sem se še skušal rešiti s tem, da sem hinavsko pripomnil: "Saj ni tako nujno, to še lahko pozneje napravite, ko nam je tako udobno tu pri kavi in smodkah," v srcu pa sem seveda upal, da bo pozneje pozabil. Toda zli duh, namreč njegova žena, ni odnehala, vstarajala je na tem, da nemudoma obvesti mater.

"Kje pa imate tega zlomka?" je vprašal šef, "do nocoj niti vedel nisem, da imate v stanovanju tudi telefon, Jones. Ne vem, kaj bi dal, da ga nimate, mar mislite, da mi je lahko vabiti svojo taščo kar za cel teden v hišo?"

"O, kaj pa je to," sem jeknil prestrašen, "telefon je izginil, nekdo ga je moral ukrasti!"

"Ukrasti? Neumnost!" je dejal predstojnik, "pod mizo je padel." Sklonil se je k tlom ter privlekel na dan corpus delicti, budilko, katera je v tem trenutku pričela veselo zvoniti. Ni mi preostajalo drugega, kot da sem šefu povedal celo stvar in okoliščine, kako je do tega prišlo.

"Ali mi morete odpustiti, gospod predstojnik?" Solze so mu stopile v oči, tako olajšanega se je čutil, solze veselja.

"Odpustiti vam, odpustiti. pravite?" je javkal jokaje. "saj ste me vendar rešili moje tašče!" Vrnil se je v jedilnico ter povedal ženi, da je številka njene matere zasedena.

Tako vseeno upam, da mi bo prihodnji mesec plača povišana.

KALIFORNIJSKO GROZDJE

Kot že zadnjih deset let, tako zopet tudi letos razpošiljam od tukaj izvrstno in fino kalifornijsko grozdje. Ako želite naročiti celo karo ali več dobrega kalifornijskega grozdja, tedaj se obrnite na naslov:

JOSEPH P. KRISTAN
P. O. Box 587, Fresno, Calif.

NAZNANILO IN ZAHVALA.

Z bolestjo v srcu naznanjamo žalostno vest sorodnikom, prijateljem in znancem širom Amerike, da je za večno v Gospodu zaspal, previden s sv. zakramenti za umirajoče

Anton Leskovec ml.

Postal je žrtev krute bolezni sušice, na kateri je bolehal nad tri leta. Preminul je dne 5. septembra, 1929, zjutraj, v najlepši moški dobi 30 let.

Veže nas dolžnost, da se najsrčnejše zahvaljujemo vsem, ki so nam pomagali, ter tolažili v času njegove bolezni. Zlasti pa se zahvaljujemo Mrs. Mary Matoh, družini Terezija Sedej, Mr. Louis Potočnik ter sploh vsem številnim prijateljem in sorodnikom. Srčno se zahvaljujemo za številne darove za sv. maše, in sicer: Družini Valentin Sebenik, družini John Prek, družini Anton Pirc, Mr. John Znidaršič, cerkvenemu pevskemu zboru "Ilirija," družini Frank Zeleznik, družini Anton Anžlovar, Mr. L. Potočnik, Mr. Ant. Mrak iz Rock Springs, Wyo., Kolumbovim Vitezom v Rock Springs, Wyo., družini John Komich, družini Frank Capek, družini Michael Anzlin, družini Luka Trček, Mr. Martin Nagode, družini Louis Tolar, družini Leo Kolar, Mrs. Jennie Srebot, Mr. Joseph Cermel, Mr. Matija Struna, družini Louis Izanec, Mrs. Hrastar, družini Louis Kozely, družini John Kausek.

Lepa hvala družini Peter Luzan, Rock Springs, Wyo., ker so preskrbeli, da mu je zvonilo v tamošnji slovenski cerkvi.

Najlepša hvala darovalcem številnih cvetlic in sicer: Družini J. Srebot, Mrs. Mary Samsa, Miss Frances Samsa, družini Martin Pavlin, družini Anton Zust, družini John Trček, družini Leo Luzan, družini Terezija Sedej, družini Frank Oberstar, družini A. Znidaršič, družini Fr. Trček, družini George Hunter, družini Frank Supanek, društvu sv. Jožefa, št. 169 KSKJ, Dvor Marija Pomagaj, št. 1640 C.O.F., The Girls of Richman in uslužbencem New York Central R. R.

Najiskrenejšo zahvalo vsem, ki so dali svoje avtomobile brezplačno na razpolago pri pogrebu in sicer: Mr. Frank Trček, Mr. John Zulich, Mr. J. Gruden, Mr. John Zust, Mr. Anton Zust in Mrs. Mary Grdina.

Iskrena hvala pevskemu zboru Ilirija za petje žalostink na predvečer njegovega pogreba. Lepa hvala častitim gospodom duhovnikom: Rev. Vitus Hribar in Rev. M. Slaje za obiske med njegovo boleznijo, za blagodejne tolažilne besede in za lepe cerkvene obrede ob pogrebu. Hvala pogrebnemu zavodu Anton Grdina in Sinovi za točno in prijateljsko postrežbo.

Najprisrčnejše se zahvaljujemo cenjenemu občinstvu, ki ga je prišlo pokropit v tako ogromnem številu in se je v tako velikem številu udeležilo pogreba. Iskrena hvala društvenim uradnikom društva sv. Jožefa, št. 169 KSKJ in Dvor Marije Pomagaj, št. 1640 COF za oskrbo pogrebcev ter sploh za iskreno prijaznost v času žalosti.

Na tem mestu še enkrat naša iskrena zahvala vsem skupaj. Tebi, predragi in nepozabljeni soprog, sin in brat pa kličemo: Počivaj v miru. Upamo, da se že raduješ tam pri svojem Stvarniku Bogu, kar si gotovo zaslužil po dolgem trpljenju. Dokončal si muke dolgo pot življenja, ter odšel v večnost, kjer se končno zopet snidemo.

Žalujoči ostali:

Josephine Leskovec (rojena Samsa), soproga; **Anton Leskovec**, oče; **Mary Leskovec**, mati; **Mary Zust**, sestra; **Lawrence in Math**, brata; **John, Joseph** in **Jakob Sedey**, strici.

Cleveland, Ohio, 25. septembra, 1929.

V SPOMIN

prve obletnice smrti dragega, edinega in nepozabnega mi sina

Alberta Štefančič

ki je umrl dne 30. septembra, 1928 v starosti 13 let in devet mesecev, sledeč v grob svojemu očetu Antonu, umrlemu dne 30. septembra, 1925. — Dragi mi Albert:

Življenja Tvojega načrt,
velike upe, nade,
prekrižala je bridka smrt,
ki jemlje tudi mlade.

Počivaj v miru v grudi tej
Ti rodni, vedno dragi!
Spomin na Tebe za vselej,
ohranjen mi bo blagi!

Žalujoča Tvoja mati: MARY STEFANCIC-VIDMAR

Cleveland, O., dne 30. septembra, 1929.

F. KERŽE,
1142 Dallas Rd. N. E.
CLEVELAND, O.

K. S. K. J. Društvom:
Kadar naročate zastave, regalije in drugo, pazite na moje ime in naslov, če hočete dobiti najboljše blago za najnižje cene.
Načrti in vzorci ZASTONJ!

For the use of English speaking members of K. S. K. J.

OUR PAGE

Edited by Stanley P. Zupan Address 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Official Notices, Sporting and Social News and Other Features

SHAPE THE TREE WHILE IT IS YOUNG!

RARELY a month passes by without some KSKJ lodge being the center of attraction in some form of festivity or other. The majority of the affairs are celebrations planned for the commemoration of anniversary dates, or programs arranged for the dedication of new standards.

Combined with these pronounced affairs is the appearance of countless dances and socials on the calendars of the various lodges.

All these social functions uphold the fact that the KSKJ is very active. But, what is the purpose in sponsoring such elaborate affairs? Of the direct motives, we deduce the following: replenishment of treasuries, commemoration of dates and agitation for the KSKJ.

There is no doubt that the sponsoring of elaborate affairs, in most cases, results in a pecuniary reward, and if properly arranged, the festivities are long remembered.

However, the most important topic as the outcome of KSKJ festivities pertaining to major events, is the agitation derived from same. The spectacles themselves are symbolic of the activity of our Union. As a rule, speakers are imported for the various occasions, lending dignity to the events.

The majority of folk attending KSKJ functions in the past two years are not well versed in the Slovenian tongue, while, as far as we are informed, all speeches and talks delivered at the various affairs with the exception of a few sport banquets, have been delivered in the Slovenian language.

Our Union should also provide English speakers at its affairs in order to acquaint the younger generation with the organization. The KSKJ should cater to youth and not to old folks who have seen our organization grow up during the past 35 years, but did not consider it worth the while to join.

Further, what benefit is derived by the deliverance of countless talks to members who have been enrolled in our Union for the past 25 years? Unquestionably, if a member has been on the books of the KSKJ for a length of time he will continue to be a member. Talk to Slovenian Catholic youth, acquaint them with forthcoming responsibilities and convince them that the KSKJ was instituted for them and their progeny.

When the KSKJ will fully recognize the importance of youth in the KSKJ, then, and only then, will the future of the KSKJ be assured in the light of progressing with the present trend.

BABBLES

Dedicated to the Misses
By GEE DEE

HALL OF BLAME!

Starting with today's issue I will include in this column a feature entitled "The hall of fame." Because I am responsible for this added item I will call it the "Hall of Blame." Week after week, providing I get away with it, I will describe the big boys, what they do, people they know, why they are famous etc. I may need a little help from my readers, so if you have a big man in your community, don't be shy in sending in the particulars to Babbles, care of this newspaper. Today's character is none other than myself:

Gee Dee

Glance ye folks on above photo of "yours truly" seated behind the typewriter eking out the alphabet as he sends love notes to the dames. The curls on his "big head" are not of the permanent kind, but those given to him by mother nature. Just imagine the pennies he is saving. If the women were only that fortunate. By his broad shoulders you can see that he weighs about 150 pounds in his stocking feet and stands about five feet nine.

Besides being puffy, he thinks he knows what he is doing, although he is oft times hailed as a pest. He knows a host of women — but they do not know him.

He is a high pressure salesman (sometimes the pressure is low) and an all around athlete. He does not have his eyebrows tweezed for a certain reason which he does not wish to divulge. If you look closely at the above picture, you will notice a bulge in the left hind pocket of his trousers. The protrusion is caused by his wallet and not a bottle. He always has his trousers pressed but the above picture reveals that part of them were over-pressed. Maybe you can deduce what happened previously to the snapping of the above photo. The above photo is published through the courtesy of the local police department.

Gee Dee is listed as a member of the "Hall of Blame," because he started it. Watch next week's issue which will enroll either a Waukegan or Chicago lad in the Hall of Blame

Gee Dee,
c/o Our Page,
Cleveland, O.
Dear Gee Dee:

O-oh, I mutht know you—! My womanth heart can thee the yearning thoul you mathkth with wonderful wordths! Even though you thopped in Joliet for only two hours and three minutes, I can clothe my eyeth and thill thee you . . . tall . . . a little theornful like the theik . . . withful like Gary Cooper . . . dreaming of a womanth thoothing hand upon your brow. I feel you are bound to me by thilver threadth of underthanding . . . think of the long, long thpring and thummer eveningth we will thpend together! I can play "Let me call you Thweetheart" on the piano and I'm learning "Kith me Again" . . . and I love to rethite poetry!

Love and kitheth—

Mith Joliet.

Dedicate Flag

Last Sunday marked the third anniversary of the Loyalites No. 590, SNPJ, one of the English speaking lodges of the Slovenian National Benefit Union. The occasion was made prominent by the dedication of the lodge's new standard.

Flag dedication services commenced at 1 o'clock and were followed by a banquet and a dance in the evening. Mr. Vincent Cankar, supreme president of the SNPJ, and members from Detroit, Mich., Barberton, O., and other communities were present.

Attention, Waukegan Boosters

Due to an almost inactive summer season, a call is made on all members of the Twin-City Booster Club to attend the pep meeting which will be held on Monday, October 7th. Various plans are to be discussed, and arrangements are to be made for a snappy and peppy sport and social season. To date our program calls for four dances, two bowling tournaments, and a list of other events which are to be taken care of at our meeting.

Every Booster should make an effort to gain a new member for this coming meeting, for the more members we gain, the merrier time we'll have at our various affairs.

Yours fraternally,
Joseph Zore.

BUNCO! BUNCO!

A HOST OF PRIZES

A Bunco party will be given by the St. Stephen's Parish at the school hall 22nd and Lincoln Streets, Chicago, Ill., on Saturday evening October 5th. Tickets to the dice-rolling party will be 35 cents.

Through the generosity and cooperation of the women of the parish, many valuable handwork prizes will be awarded.

All our friends from Chicago, South Chicago, Joliet, Waukegan, North Chicago and other nearby towns are cordially invited to attend. Doors open 7:30 p. m. Dice-roll at 8 p. m.

Committee.

Many Prizes, But No Beer

Those were the good old days! The St. Clair Merchants Improvement Association started out with their taste for entertainment in July 1916 when they held their first picnic in the environs of Cleveland. A regular program was arranged and all precautions were made to compete with the weather. Mr. John Gornik donated a silk umbrella, Mr. Suhadolnik a pair of shoes, Mr. Guenther 100 cigars and six bottles of perfume, while Mr. Leo Schwalb swelled the prize list with six cases of beer.

The Merchants still have that taste for entertainment as is evidenced by the entertaining program they had arranged for their exposition, and although in this present day of prohibition no cases of beer were donated, prizes of values aggregating to hundreds of dollars were given away during the exposition.

ATTEND YOUR LODGE MEETING

WIN ONE-SIDED GAME

The KSKJ, A. C. baseball team of Forest City, Pa., on Sunday September 22nd, added another feature to the Silver Jubilee celebration of St. Joseph's church, when they overwhelmed the Simpson A. C. baseball team, by a score of 9 to 1, on the local diamond.

A large crowd, which included the national and local officers of the KSKJ, saw the local boys play almost errorless ball.

J. Swegel, pitching ace of the locals, allowed the Simpson team only three hits during the entire game and with the brilliant support of his teammates, held the visitors scoreless until the ninth inning, when they scored their only run.

B. Dutchman lead the attack, with a home run and a double, while F. Swegel conected for a three-base hit and a two-bagger.

Toward the end of the game, the contest was halted, and John Dutchman spoke a few words about the game and introduced members of the supreme board of the KSKJ Union, who came here from Cleveland, Chicago and Joliet, to attend the Silver Jubilee celebration. Those introduced were Anton Grdina, supreme president Joseph Zallar, supreme secretary; Frank Opeka, Frank Gospodarich and John Zulich.

Mr. Grdina also gave a brief talk in which he invited the local KSKJ A. C., to play the Cleveland team, champions of the KSKJ league.

It sure was a great day for the local boys.

KSKJ, A. C.	A.	R.	H.	E.
Poska, cf	4	0	1	0
S. Beautz, 2b	4	0	0	1
T. Beautz, ss	4	0	2	0
T. Bokal, 3b	3	0	0	0
F. Dutchman, 1b	4	1	0	0
F. Swegel, lf	4	2	3	0
B. Dutchman, c	4	2	2	0
J. Swegel, p	4	2	2	0
Piskur, rf	2	2	1	0
F. Bokal, 3b	1	0	1	0
*Rudolph	1	0	0	0
†Suhadolnik	1	0	0	0
‡Kamin	0	0	0	0
Totals	36	9	12	1

Simpson A. C.	A.	R.	H	E.
Malko, lf	4	0	1	0
Washeleski, 2b	4	0	0	0
Stungis, 1b	4	0	0	0
Macdonoon, 3b	4	0	0	0
Tierrney, cf-p	4	1	1	1
Gillgallon, ss	3	0	1	1
Lesh, rf	4	0	0	0
Zyir, c	4	0	0	0
Yachbitk, p-cf	3	0	0	0
**Bottomly	1	0	0	0
***Shires	1	0	0	0
Totals	36	1	3	2

*Batted for S. Beautz in eighth.
†Batted for Piskur in eighth.
‡Batted for Poska in eighth.
**Batted for Gillgallon in ninth.
***Batted for Yacbitk in ninth.

K. S. K. J.	0	0	0	0	4	3	2	0	*	—9
Simpson A. C.	0	0	0	0	0	0	0	0	1	—1

Two-base hits—F. Swegel, F. Beautz B. Dutchman, J. Swegel, Malko. Three-base hit—F. Swegel. Home run —B. Dutchman. Stolen bases—Poska, S. Beautz, 2; F. Swegel, 2; Piskur, Macdonoon, Lesh. Base on balls—Off Swegel, 2; off Yacbitk, 1; off Tierrney, 1. Struck out—By Swegel, 10; by Yachbitk, 1; by Tierrney, 3. Winning pitcher Swegel; losing pitcher Yacbitk. Umpire Shamre. Scorer F. L. S. (Forest City News).

BOOST K. S. K. J. SPORTS!

CLEVELAND NEWS

Mr. and Mrs. Frank Vranichar of Joliet, Ill., have spent a two weeks honeymoon trip at Niagara Falls, New York City, Atlantic City and other points of interest in the east. The trip was made by motor and the newly married couple was so kind as to stop in Cleveland to greet us.

Honey Mandel, society editor of Our Page and a contestant in the popularity contest sponsored by the St. Clair Merchants Improvement Association in conjunction with its exposition, leads the list of entrants as this goes to print.

Frankie Simms, Cleveland, O., heavy was outpointed by Jimmy Byrne in a ten-round mitt-slinging bill at Windsor, Canada. The defeat was the first for Frankie since he joined the ranks of the professionals.

The King Jolly Pals started their series of fall dances with a lively hop last Saturday evening at Mervar's hall. Johnny Gribbons and his boys played to a lively group.

The St. Helene lodge of Collinwood will give its first dance of the Fall season October 6th at the Slovenian Home, Holmes Ave. Simcic will be on the musical end of the Helenes program.

Mr. John Bukovnik and Mr. Marian Mihaljevich were the topic of conversation in Cleveland, O., during the past week. For several years both gentlemen have been considered as eligibles to join that vast army of husbands, but as it was, they seemed immune to cupid's tricks.

Last week, however, news was spread that Mr. Bukovnik had been married for the past month. Mrs Bukovnik is the former Miss Antoinette Kmet of Shade Ave. Mr. Mihaljevich, it was made known, has been married for the past year.

The KSKJ folk of Collinwood will have an opportunity to witness the showing of the KSKJ films, next Wednesday October 2nd, when they will be shown at the Slovenian home, on Holmes Ave., Collinwood, O.

EXPO. COMES TO CLOSE

St. Clair Merchants Improvement Association Draws Record Crowds to Slovenian Auditorium

Rivaling any joint program sponsored by a Slovenian group, the St Clair Merchants Improvement Association of Cleveland, O., closed its exposition Tuesday night October 1st.

So well was the exposition planned that the Association has a just right to issue an informal challenge to all the Slovenian communities of the U S. to compete with it in staging such a mammoth affair which nightly drew from 1,500 to 2,000 spectators to the doors of the Slovenian Auditorium on St. Clair Ave.

The exhibitors presented their wares to the public in booths neatly arranged in the both halls of the auditorium. The back grounds were modern in every respect and the last word in exposition style.

Featuring the displays was the model home built by August Kausek and displayed in the lower hall. The five-room bungalow included the very latest of conveniences and proved to very comfortable. A. Grdina and Sons Co., furnished the home.

Besides offering the exposition and donating prizes each evening the association provided a style show and an hour of high class entertainment.

The following, with Mr. J. J. Grdina as master of ceremonies, made up the stage bill:

Zimmerman's School of Classic-Step and Ballroom Dancing, 1014 Euclid Ave.

Master Charles Centa, violinist; Mitzi Grdina, songs; Grdina the Wizard, magic; Hojer Trio, music; Master Joseph Kalcic, stunts; Honey Mandel, accordionist; Josephine Lausche-Welf, songs; Podpadec Twins dancing; Spehek Trio, music; S. D. Z. Honor Guard, drills; Marie Udovich, songs; Frank Ziberman, accordionist; Albina J. Wahcic, pianist; Olie Prijatelj, songs; Sokols, tumblers; Ellis Bros. Orchestra of Six.

The success of the exposition is mainly due to the cooperation of the merchants and the Slovenian people and moreso to the committee consisting of William J. Kennick, chairman; Frank Jaksic, John Gornik, Frank Cerne, Anton Anzlovar, John Mocnik, John J. Grdina, Janko N. Rogelj, Joseph Mohar and August Kausek, who gave the Slovenian public this most successful exposition.

BOWLING LEAGUE FOR JOLIET

First Roll Scheduled For Oct. 4

Thru the representatives of the Joliet KSKJ societies a meeting was held on Sunday September 22nd, 1929 and a bowling league was organized for the season of 1929-30.

The St. Joseph society was represented by A. J. Lilek and Anton Kostelec, St. George's by John Zelko, SS. Cyril and Methodius by Frank Znidarsich, St. Francis de Salle by Anton Skul, St. Anthony de Padua by Henry Bluth and the St. John the Baptist by Joseph Pruss and Steve G. Vertin.

The league will be known as the Joliet K. S. K. J. Bowling League and will bowl every Friday night at 9 o'clock , on the Alamo recreation alleys, commencing October 4th.

The following are the league officers:

John Zelko, president; Anton J. Lilek, vice president; Steve G. Vertin secretary; Anton Skul, treasurer; Anton Kostelec, Frank Znidarsich, Henry Bluth and Joseph Pruss, directors.

After adopting rules, a schedule and a prize list, the meeting, which showed enthusiasm, was adjourned.

Everyone is waiting with anxiety for the opening night. The following schedule was adopted:

October 4th:
November 22nd:
January 10th:
February 28th:

St. Joseph team No. 2 vs St. Francesde Salle, No. 3 and 4 alleys.
St. George vs. SS. Cyril and Methodius, No. 5 and 6 alleys.
St. Joseph team No. 1 vs St. Anthony de Padua, No. 7 and 8 alleys.
St. John team No. 1 vs St. John team No. 2, No. 9 and 10 alleys.

October 11th:
November 29th:
January 17th:
March 7th:

St. Anthony de Padua vs St. John team No. 2, No. 3 and 4 alleys.
St. Francis de Salle vs SS. Cyril and Methodius, No 5 and 6 alleys.
St. Joseph team No. 2 vs St. George, No. 7 and 8 alleys.
St. Joseph team No. 1, vs St. John team No. 1, No. 9 and 10 alleys.

October 18th:
December 6th:
January 24th:
March 14th:

St. Joseph team No. 1 vs St. John team No. 2, No. 3 and 4 alleys.
St. Anthony de Padua vs St. John team No. 1, No. 5 and 6 alleys.
St. Francis de Salle vs St. George, No. 7 and 8 alleys.
St. Joseph team No. 2 vs SS. Cyril and Methodius, No. 9 an d10 alleys.

October 25th:
December 13th:
January 31st:
March 21st:

St. Francis de Salle vs St. Joseph team No. 1, No. 3 and 4 alleys.
St. George vs St. John team No. 2 No. 5 and 6 alleys.
SS. Cyril and Methodius vs. St. John team No. 1, No. 7 and 8 alleys.
St. Joseph team No. 2 vs St. Anthony de Padua, No. 9 and 10 alleys.

November 1st:
December 20th:
February 7th:
March 28th:

St. Joseph team Na. 2 vs St. John team No. 1, No. 3 and 4 alleys.
St. Francis de Salle vs St. Anthony de Padua, No. 5 and 6 alleys.
SS. Cyril and Methodius vs St. John team No 2, No. 7 and 8 alleys.
St. George vs St. Joseph team No. 1, No. 9 and 10 alleys.

December 27th:
November 8th:
February 14th:
April 4th:

SS. yril and Methodius vs St. Joseph team No. 1, No. 3 and 4 alleys.
St. Joseph team No. 2 vs St. John team No. 2, No. 5 and 6 alleys.
St. Francis de Salle vs St. John team No. 1, No. 7 and 8 alleys.
St. George vs St. Anthony de Padue, No. 9 and 10 alleys.

November 15th:
January 3rd:
February 21st:
April 11th:

St. George vs St. John team No. 1, No. 3 and 4 alleys.
St. Joseph team No. 2 vs St. Joseph team No. 1, No. 5 and 6 alleys.
SS. Cyril and Methodius vs St. Anthony de Padua, No. 7 and 8 alleys.
St. Francis de Salle vs St. John team No. 2, No. 9 and 10 alleys.

Steve G. Vertin, secretary.

PLIGHT OF OLD MEN

Giving consideration to the lot of three aged residents of Champaign who were the victims of misfortune because they could secure no employment, the Champaign News-Gazette affirms that in a certain section of Alaska, when a man reaches the age of 40 or 50, he walks into his son's home and demands to be killed. The son at first demurs, but the father insists that nothing is now left but the prospect of pain and helpless old age. Whereupon the son does as he is bid and the village holds a celebration.

Similarly, in a certain part of Africa, every individual who has become helpless through illness or old age has a right to demand of the community council that he be expeditiously slain, and his wishes are carried out at an appointed date. There is no regret, rather does a feeling of joy reign.

With this preface the News-Gazette tells of the father who was made ill because of worry. He had run into debt and payments were due on his home. The son gave him a job at his office and the old fellow is happy and contended.

Another father, once an active business man, tired of sitting on his front porch and taking orders from his children. It was the uselessness of his life that saddened him. He went to his son-in-law, whom he had never liked, and appealed for something to do. He was given an easy job and happiness returned.

Another old man lives at the home of his daughter who insists that he do nothing but rest. She has servants at her beck and call. But every time the daughter goes away for a day or an afternoon, the father sneaks out into the yard and mowes the lawn or changes the flower beds all around, happy as a kid stealing his first green apple.

Apparently this machine age has turned its back on age. Nothing, it seems, can be done about it except as individuals take a hand in the matter and provide old men with something to do. The situation is really most pathetic. No one likes to be a mere fixture and if poverty comes the case is all the harder. The News-Gazette thinks the world is as considerate as ever but that economic demands bear hard upon old men as those demands require the most energy an individual can muster, and an employe can move faster and work longer and last longer at 25 than he or she can at 45.

Maybe so, and yet there are many men past 50 when are more efficient and far more dependable than young fellows of 25. The theory that a man's usefulness is ended at 50 or 60 years is a fallacy.—R. I. Argus.

BOOST K. S. K. J. SPORTS!

FAREWELL SUMMER, FAREWELL!
By Mary Ann Gross

Farewell, dear summer,
Farewell! I say,
I hope to see you
Again some day.

The summer has gone,
The autumn has come,
The duty of summer
Is almost done.

The summer brought us
Lots of joy,
To me, to you
To every girl and boy.

How happy we were
How happy and gay,
But we'll have the summer
Next year, some day.

So, Farewell! Summer!
Farewell! I say
I hope to see you
Again some day.

Dr. Pitamic in Cleveland.

The St. Clair Merchants Improvement Association exposition, undoubtedly the center of attraction for Cleveland Slovenes last week also drew to the doors of the Slovenian auditorium many notables.

Besides being visited by the local city officials and visitors from Lorain, Pittsburgh, Barberton and other nearby cities, Dr. Leonid Pitamic, Jugoslav ambassador to America was among the honored guests to visit the exposition Monday night.

ST. CLAIR MERCHANTS' ASSOCIATION EXPOSITION

WHEN a group of St. Clair Ave. merchants convened back in 1909 to organize the North End Improvement Association, they probably had no expectations that the organization would develop into an association having a proud record extending over a period of twenty years.

To characterize the membership of the organization more definitely, the association adopted the name of The St. Clair Merchants Improvement Association, in December of 1915. Following this change and an enrollment of new members, the association undertook to file a petition requesting the paving of St. Clair Ave. between 55th and 72nd Streets. This was one of the first moves made by the association to promote public welfare.

Another achievement which the association has a right to partly claim, is the institution of the St. Clair Bath House, September 7th, 1915. The method in procuring the bath house for the Slovenian colony was unique. Petitions were circulated and an ordinance was introduced to the city council. Thousands of signatures were obtained and the opposition in the council gradually was overcome. The association played its ace when it arranged for 700 children to take part in a mammoth caravan of trucks and wagons which started from the Slovenian neighborhood and proceeded to the City Hall. Upon the arrival of the parade at the City Hall, the children immediately swarmed the council chamber, voicing their petition for a bath house. Appropriations followed shortly and the bath house became a reality.

The association has also been instrumental in the installation of the White Way System on St. Clair Ave. The entire Slovenian colony of Cleveland is appreciative of the efforts of the association, especially the poor and needy who, through the generosity of the St. Clair Merchants Improvement Association, The Dramatic Club Triglav, and the Community Welfare Club are remembered each Christmas with baskets of food and other essentials.

The St. Clair Merchants Improvement Association also plays an important part in the promotion of social life among the Slovenes of Cleveland. The organization has on its record a huge carnival, outings, excursions, picnics and a host of banquets which have all helped the community to grasp the spirit of cooperation.

What is considered one of its greatest achievements and a forrunnner to a new era of progress, is the present exposition which was presented to the public Sept. 25 to Oct. 1.

The exposition, presented by forty merchants was modern in all respects. Each Slovene of Cleveland may justly look with pride at the exposition with a hearty commendation for the association, and an expression of satisfaction that the Cleveland Slovenes are united and can compete with any other nationality for public prominence.

Organized by Prominent Slovenes

Early records of the St. Clair Merchants Improvement Association of Cleveland show that many Slovenes of prominence in the business and social world, were with the association at the time or shortly after its organization. The records disclose the following names: Frank J. Turk, first secretary; Anton Grdina, Louis Knaus, Frank Suhadolnik, Dr. J. M. Seliskar, Anton Kausek, John Gornik, John Zulich, A. Guenther, August Kausek, Anton Anzlovar, Frank Cerne, Benno B. Leustig and Frank Mervar.

The organization at the present date is led by the following: Wm. J. Kennick, president; Frank L. A. Grdina, vice president; John J. Grdina, treasurer, and John M. Hochevar, secretary. The executive committee consists of: Anton Anzlovar, Marcus Bratelj, Frank Cerne, Edward Kalish, John Gornik, Vatro J. Grill, Frank Jaksic, Benno B. Leustig, Steve Lucic, Dr. James W. Mally, John Mocnik, Frank Oglar, Dr. L. A. Starce and Francis M. Surtz.

Couldn't Find R. G.

No matter what kind of an event is staged there is always something lacking. So too, with our past KSKJ series. After sifting the affair, over and over we find that one of our enthusiastic rooters was absent. He is no other than R. G. Rudman of Pittsburgh, Pa. Brother Rudman, supreme officer of the KSKJ has had a 1000 per cent, batting average in attendance of KSKJ bowling tournaments and major KSKJ baseball games, prior to the Joliet KSKJ baseball series.

No doubt he will be present at the next bowling tournament.

BOOST K. S. K. J. SPORTS!

A Sap's Fables

Once upon a time there was—

—a flapper who possessed no compact.

—a bellboy at a resort hotel who refused a tip.

—a politician with an inferiority complex.

—an opera singer who really made a farewell tour.

—a small boy who cried because his mother wouldn't wash his face.

—a motorist who obeyed every traffic regulation.

—a traveling salesman who knew no funny stories.

—a summer acquaintance who refrained from saying, "is it hot enough for you?"

—a bridge player who always returned her partner's suit.

SMILE-O-METER

DOX KRAX

Chords From A Gas Station

Gus has been out on the farms at Willard for such a long time that city life doesn't appeal to him anymore. So he says. Of course, farm life is allright if you have two nice girls from the big city to keep you company. Some of the boys who have seen his playmates, Anne and Caroline, believe Gus is right.

A colored preacher was vehemently denouncing the sins of his congregation.

"Bredren an' sistern, Ah warns yo' 'gainst re' heinous sin of shooting craps! Ah charges yo' 'gainst de black rascality of liftin' pullets. But above all else, bredren an' sistern, Ah demolishes yo' 'gainst de crime of melon stealin'."

A brother in the back seat made an odd sound with his lips, rose and snapped his fingers. Then looking about he sat down again with an excited look.

"Whuffo my fren," said the parson sternly, "does yo' r'ar up an snap yo' fingers when Ah speaks ob melon stealin'?"

"Yo jes remin's me, parson," the man in the back seat answered meekly, "wha Ah lef' mah knife."

Girls' Commandments

Freshmen at the ollege for Women, Western Reserve Univresity of Cleveland, O., have learned there are seven things they must do if they hope to prosper.

These are: To get off the sidewalk at the approach of sophomores or upper classmen; to hold doors open for faculty and sophs; always to address sophs as Miss; to appear regularly in chapel; to deport themselves with proper decorum in chapel; to dress properly for school; to humble themselves at all times, as befits freshmen.

The frosh blame the sophs for all their misery.

Several hundred people crowded into Grdina's hall last Sunday, September 29th, to witness the first public showing of the KSKJ movies in Cleveland, O.

The showing of the films was one of the features arranged by the Ohio League of KSKJ lodges which sponsored a program at Grdina's hall. The movies were followed by a dance featured by the music of Johnny Gribbons.

Mr. Anton Subelj, baritone, completed a concert tour of U. S. last Saturday by presenting a concert in the Slovenian Auditorium, Irving Ave., Brooklyn, N. Y. Proceeds went to the Slovenian blind people of Ljubljana, Jugoslavia.

Tolminci

ZGODOVINSKI ROMAN
SPISAL IVAN PREGELJ

(Nadaljevanje)

"Čeropovanci in Grgarci pa ljudje iz bližnjih vasi so se zbrali in prišli na tiho nedeljo v Solkan, da bi strahovali vdovo Bašinovo. Bilo pa jih je štiri sto in več. Vprašali so še gospoda v Gorici, kaj naj storijo. Pa so sklenili, da pošljejo kmetom prigovarjat venerabilem ac doctum ex S. J. dominum. Sodar in dvoje očetov iz reda svetega Frančiška s petimi meščani. Ti so šli in prosili kmete, naj ne porušijo hiše. In niso porušili. Nec destruxerunt nec occiderunt."

Tu se je župnik razgrel in zamrmral nejevoljno:

"Pa bi bili kmalu. Kaj se gre širokoustit pred nje Mohor Kacafura pa jim s sabljo grozit, birič prismojeni in oblevni!"

Duhovnik je poročal še dalje:

"Vstal pa je v mestu in po deželi velik strah in gospoda so se zbrali in se posvetovali, kako bi kmete ukrotili in ustrahovali. Pa so sklenili, da poprosijo cesarja, naj jim pošlje vojakov na pomoč. Za prvo je prišlo iz Gradiške petintrideset vojakov na pomoč. Za prvo je černidov. Ko so našli mesto varno in nobenega kmeta v njem, so se vojaki vrnili. Zakaj meščani so se dvignili in so rekli . . ."

"In so rekli," je pomakal župnik pero v tintni lonček, "ali bomo mi reveži tuje vojake redili in prenočevali? Gospoda pa so sklenili, naj se vojaki vrnejo. Drugi pa so se jezili in so rekli med seboj:

"Velika je predrznost kmetov. Vohune in oglednike pošiljajo v mesto in nam branijo odnesti podrtije Bandelove hiše. Še drugi so rekli: Po vsej deželi grozijo mitnicam. Vstal pa je stanovski davkar gospod Roglovič in je rekel: Branijo se plačevati vsakteri davek. Stanovi so sporočili Kormincem, naj branijo Taccojevo in Thurnovo hišo. In so odgovorili Korminci: Ne bomo branili ne hiše Taccojeve ne hiše Thurnove! Gospoda in stanovi pa so rekli:

"Kaj napravimo, če se kmetje zopet zberejo in pridejo v Gorico? Oborožili bomo plemiče in njihove hlapce, meščane in šolarje. In na dano znamenje z dvojnim topovskim strelom iz mortalet bomo šli branit mesto. Tako so sklenili. Visoki gospod podglavar pa je poslal vsem županom po vsej deželi opomin, naj mirijo ljudstvo. Tudi duhovskim je sporočil podobno, naj svare ljudi v cerkvi in pred cerkvijo. Skrivaj pa je poslal ovaduhov in velel, naj poizvedujejo, kdo so, ki ščujejo ljudstvo k uporu."

Župnik Murovec se je moral, ko je to pisal, hudo razburiti, zakaj brezmiselno je pisal dalje po knjigi, ki mu je ležala ob strani.

"Parvuli petierunt panem et non erat, qui frangeret eis — Otroci so kruha prosili, pa ga ni bilo človeka, ki bi ga jim lomil."

Razgrel se je, udaril z roko ob mizo in vzkliknil:

"Kruha bi jim dali, kruha, pa bi nihče več v punt ne šel."

Še bolj ljuto je pristavil:

"Pa bodo vojsko nanje zbrali, Bog jim grehe dopusti, jaz ga ne!"

* * *

Sedemnajstega aprila na velikonočni ponedeljek zvečer je sedelo pri Matku v Volčah polna soba pivcev. Pili so večinoma na upanje, zakaj beda je bila velika. Bila je žalostna velika noč. Otroci so popraševali po piruhih in gubanici in s solzami obirali ovsenjak. Matere so se v bridkosti jadile zbog otrok, da še ovsenega kruha ne bo. Očetov, mož in odraščenih fantov pa sploh po ves dan ni bilo domov. Ubogi moški! Prečudna žalost jih je trla, dotlej je niso poznali. Čudovita praznota je bila v njih srcih, nepojmljiv strah, nemirnost.

Šele v družbi in pri vinu so se oddahnili, pozabili na bedo doma, pozabili na lastno lakoto in pili, mnogi celo v bridki zavesti, da so prazniki prešli, ne da bi bili oni opravili izpoved. V tem občutju so postajali celo dobrodušni ljudje zajedljivi, nezaupni in glupo samopaši. Drug drugemu so hvalili svoja junaštva, lagali in pretiravali, dočim so drugi sikali s prečudno preračunjeno hudobno namero, da so izdajalci med njimi. Ko pa so ob takih besedah planili pivci z izbuljenimi očmi izza mize, grozili, da je treba uhajačem hiše požgati, nje same pa obesiti. Saj je tako postavo dal Šime Golja in so jo vsi potrdili, da je v tretje, kdor bi uhajal ali izdajal, naj ga zadi deset sodnikov na vrv.

Sedel je tisti večer pri Matku tudi Gašpar Bizalj. Bil je eden onih, ki je še sproti plačeval. In ker je plačal nekaj za druge, je imel glavno besedo in je kaj sitno godel in pravil samo o svojih prekljah, ki jih nikoli v Prepovedancu sekal ni.

"Tvoje preklje, vsi smo jih že siti," je rekel Matko, "kolikokrat pa boš še povedal o njih!"

"Kolikorkrat hočem," je odvrnil nejevoljno Bizalj, "ti nosi na mizo in molči!"

"V svoji hiši že smem katero ziniti," je menil Matko. Toda kmetje so držali za Gašparja. Tedaj se je Matko razgrel:

"Pijanci," je vzkliknil. "Delat pojdite, da od lakote konca ne vzamete in da boste imeli s čim plačati, kar zapijete. Niti kaplje je ne dam več."

"Dal jo boš, če plačam," je rekel Bizalj. Matko je šel kljubovaje proti vratom.

"Judež si, saj vemo!" je ušlo tedaj Bizalju. Matko se je obrnil kakor bi trenil in stal pred Gašparjem:

"Kdo je Judež?"

"Ali sem mačku na rep stopil,—" je hotel povedati Bizalj. Matko ga je stisnil za tilnik in segel z desnico po vrč na mizi, da mu ga sesuje na glavi. Kmeje so planili, da branijo tovariša.

"Besedo nazaj!" je klical Matko. Bil je kakor vsi drugi. Kakor je sumničil druge, da na tihem spadajo od punta, tako se je krčevito bal sam grdega. Res. je pa bilo, da so tolminski, ki se niso udeleževali upora, zadnje čase kaj nenavadno pogosto prihajali v njegovo krčmo. Ljudje so videli, da je Matko prijazen z njimi pa so ga na tihem sumničili.

"Besedo nazaj!" je ponovil krčmar.

"Groša pa le nisi plačal," je rekel Bizalj. Matko je zamahnil z vrčem. Kmetje so mu pridržali roko. Začeli so se molče prerivati in pehati, kakor pri pravem pretepu. Matko se jih je otresel, sopel burno in bil bled. Iskal je ob sebi za krivačem.

"Le, kar poskusi," je čakal Bizalj.

Tedaj je položil nekdo Matku roko na rame in dejal:

"Ali si znorel?"

Srepo se je ozrl po njem Matko. Ko je besedo našel, je dejal:

"Tudi tebe bom, četudi mi boš zet! Le reci, da misliš—"

"Pamet, ljudje!" je dejal Gradnik. "Med nami ni Judežev."

Ljudje so molčali. Njemu so še verjeli. Sami niso vedeli, kako. . . .

* * *

Revno bajto koncem vasi v Modreju ob Soči je imel Miha Gregor. Tak revež je bil, da svoje žive dni ni zmogel za pest denarja, pa je zato z odprtimi očmi pri belem dnevu sanjal o samih kupih beneških cekinov in tudi v besedi strašno razsipal s tem namišljenim bogastvom. Neki dan je bil v Tolminu v Defacisovi krčmi in za tuj denar se ga je bil nalezel, pa je prišlo vanj tako svetlo prepričanje, da je bogat, ki je imel še sedem grošev pri sebi, pa je kar zabavljal drugim.

"Pa daj,' 'so mu pivci odgovarjali, "daj vsaj svoj kvatrni groš, ki si tak grof. Kaj viješ in se viješ, da boš dal in dal pa nikoli ne daš."

Gregor je rekel:

"Saj ga bom dal, pošteno bom dal." Pihnil si je čez odprto dlan in menil: "Toliko mi je za pest grošev. Ne rečem, cekin bi pogrešil, saj ga vsakdo, ampak groš!"

"Kar daj," je rekel mesar Melinc trdo. Modrijan so ga klicali po domače, pa je bil res po rodu le Modrejan; le slišal ni rad.

"Modrejan," mu je odgovoril Gregor. "Daš, če veš, zakaj, daš, če veš, komu. Zapijem lahko tudi sam."

"Tako torej misliš?" je vprašal zahrbtno Melinc, premeril Gregorja od nog do glave in šel.

(Dalje prihodnjič.)

— V mestu Caracas, Venezuela, ki šteje okrog 100,000 prebivalcev, se ljudstvo nikakor noče privaditi rabe cestnih imen pri pismenih naslovih. V to svrho rabijo le imena kakega znanega vogala, cerkve, trgovine itd. N. pr.: "N. N. od policijske postaje do N. N. gostilne št. 23."

— Na glavnem kolodvoru v Monakovem (Bavarsko) je posebna kapela za službo božjo, katere se udeležujejo potniki in prejemajo tudi sv. obhajilo.

— Mrs. Louise Kirchoff iz Los Angeles, Cal., je darovala sanatoriju Nauheim na Nemškem štiri in pol milijona mark ($1,080,000) za proučevanje srčnih bolezni in napak, kateri bolezni je njen mož podlegel.

— V Cumberlandu, Md., je nedavno izvršila 30-letna Mrs. Insognia grozen samomor. Zlezla je v veliko zimsko peč, se polila s petrolejem in se zažgala. Zapušča osem otrok. Revi se je zmešalo.

— V Canton in Stark okraju (Ohio) nabirajo ameriške žene podpise za odpravo prohibicije. To je znamenje, da tudi nežni spol ni prijatelj suše.

— Belgijska vlada je poslala Kitajski oster protest vsled umora štirih belgijskih misijonarjev.

— V Friendship, Wis., je bil 14-letni Duncan Galston obsojen na 7 let v poboljševalnico, ker je hladnokrvno ustrelil svojega očeta.

PONESREČENA DRUŽINA

(Nadaljevanje iz 1. strani)

kjer je našel očeta, mater in svojo sestro že mrtve. Nato je hotel iti klicat sosede na pomoč, a je med tem pri vratih onemogel. Zatem je prišla Mrs. Tanko, ki mu je rešila življenje stem, da ga je spravila na zrak.

Došli koroner je dognal, da so vse štiri žrtve nanagloma umrle vsled prehudega strupenega plina, torej je bil vsak poskus spraviti jih k življenju z umetnim dihanjem — brez uspeha.

Pokojni Frank Lavrič je bil star 57 let, njegova žena 56, hči Mary 23, rešeni sin je pa star 24 let. Prva dva sta spadala k društvu sv. Cirila in Metoda, št. 59 KSKJ, hči pa k društvu Marije Pomagaj, št. 164 KSKJ. Mrs. Jennie Bradač, hči Lavričeve družine se je za časa nesreče nahajala v Milwaukee, Wis., oče pa na Chisholmu, kjer živijo. Bradačevi so imeli pri Lavričevih svojega sina Roberta na počitnicah, ki se je tudi zadušil.

Tako žalostnega pogreba že dolgo ne pomnimo v naši naselbini kakor se je vršil dne 26. septembra iz tukajšnje slovenske cerkvene dvorane, ko so prenesli štiri trupla gorinavedenih ponesrečencev v cerkev sv. Družine, odkoder se je vršil skupen pogreb na katoliško pokopališče.

Iskreno sožalje prizadetim, pokojnim pa večni mir!

Poročevalec.

ZOBOZDRAVNIŠKA POSTREŽBA

na lahka mesečna ODPLAČILA

Pojasnila na razpolago

DR. JAMES W. MALLY

ZOBOZDRAVNIK

v

Slov. Narodnem Domu

St. Clair Ave.

Cleveland, Ohio

OBVESTILO:

Naš slovenski zobozdravnik Dr. J. W. Mally je postal član "The Dental Acceptance Co.," ki daje priliko in ugodnost ljudem, ki ne morejo takoj plačati potrebne dolarje za zobozdravniško delo in oskrbo. V desetih mesecih izplačate vaš račun, vsak mesec desetinko računa.

SVARILO:

Nikar ne odlašajte, ako so vaši zobje v nevarnosti, da razpadejo. Vsako odlašanje stane dvakrat ali trikrat pomnoženo svoto dolarjev.

POIZVEDBA

Podpisana želim zvedeti, kje se nahaja moj brat Anton Nose, doma iz vasi Zverče, fara Hinje na Dolenjskem. Prosim, da se mi javiš, ker ti imam neko važno stvar za poročati. Ako bi slučajno ne čital tega oglasa, prosim rojake širom Amerike, ako kateri zna za njegov naslov, da ga na to opozori ali pa meni naznani, za kar bom zelo hvaležna.

JOHANNA SMOLICH
300 Elm St., Leadville, Colo.

MLADENIČI - MOŽJE!

Obleka po vaši meri

Mi vam izdelamo obleko ali suknjo, da vam bo pristojala kakor rokavica na roki.

ČISTA VOLNA SAMO $25.00

Naročite si obleko ali suknjo pri nas.

Delo jamčeno

John Močnik
6517 St. Clair Avenue
CLEVELAND, OHIO
Telefon: RAndolph 3131

Lepe tiskovine

za vaša društva, za trgovce, posameznika, za vsakovrstne prireditve dobite vselej

po nizkih cenah

v prvi slovenski unijski tiskarni v Zjed. državah, kjer dobite ob vsakem času zanesljivo in

točno postrežbo

Se priporočamo društvom, rojakom, trgovcem za vse prilike. Prevzamemo največja kot najmanjša dela.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.
CLEVELAND, O.

SREČNA MATI

"Moj sin je sedaj popolnoma dobrega zdravja. On z veseljem je vse, kar se mu pripravi, ter se zelo zanima, bodisi za delo ali igre, in tako je moja skrb izginila, in

TRINERJEVO GRENKO VINO

je podlaga tej veliki spremembi," tako nam je nedavno pisala neka mati. Taki uspehi so seveda naravni, kajti Trinerjevo grenko vino odstrani vse nepotrebne snovi iz vašega sistema, hitro ojača prebavo in povrne zdrav, dober tek do jedi. Vzemite ga pol ure pred vsako jedjo. V vseh lekarnah. Brezplačno poskušnjo dobite od Joseph Triner Co., 1333 S. Ashland Ave., Chicago, Ill.

KUPON ZA BREZPLAČNI VZOREC

Ime .....

Naslov .....

Mesto .....

DOMAČA ZDRAVILA.

V zalogi imam jedilne dišave, Knajpovo ječmenovo kavo in importirana zdravila, katera priporoča magr. Knajp v knjigi

DOMAČI ZDRAVNIK

Pišite po brezplačni cenik, v katerem je nakratko popisana vsaka rastlina za kaj se rabi.

V ceniku boste našli še mnogo drugih koristnih stvari.

MATH PEZDIR
Box 772, City Hall Sta.
New York, N. Y.

ZASTAVE, BANDERA, REGALIJE in ZLATE ZNAKE

za društva ter člane K. S. K. J. izdeluje

EMIL BACHMAN

1845 So. Ridgeway Ave. Chicago, Ill.
Pišite po cenik!

VOZNI RED PARNIKOV

Za one, ki so v teku prihodnjih par mesecev namenjeni v stari kraj, navajamo tu odhod najboljših parnikov iz New Yorka:

4. oktobra, Paris, avre.
4. oktobra, Majestic, Cherbourg.
4. oktobra, Bremen, Bremen.
5. oktobra, St. Louis, Hamburg.
9. oktobra, Berengaria, Cherbourg.
12. oktobra, Olympic, Cherbourg.
16. oktobra, Saturnia, Trst.
18. oktobra, Ile de France, Havre.
19. oktobra, Deutschland, Hamburg.
25. oktobra, Paris, Havre.
25. oktobra, Bremen, Bremen.
26. oktobra, Milwaukee, Hamburg.
26. oktobra, Majestic, Cherbourg.
31. oktobra, Muenchen, Bremen.

Za vsa nadaljna pojasnila glede cen kart, potnih listov in drugih zadev se obrnite na

PRUDENTIAL BANK
(ZAKRAJSEK and ČESARK)
622 — 9th Avenue
NEW YORK, N. Y.

Pouk v glasbi

Cenjenemu občinstvu naznanjam, da sem odprla lasten Music Studio. Poučujem na glasovir po najnovejši metodi. Sprejemam učence kot začetnike in druge. Tudi učim na violino in kornet. Se vam toplo priporočam.

ALBINA J. WAHCIC, B. M.
1436 E. 95th St., Cleveland, O.
Telefon: GArfield 4989 M.

NAPRODAJ

Klavir (piano) in plinska peč pokojnega Rafko Zupanec-a sta poceni na prodaj pri:

Mr. Kondu, 206 Jackson St.
Joliet, Ill.

(Adv. 39-40)

Našim trgovcem

je dobro znana vljudna postrežba naše banke. Ugodnosti, ki jih prejemajo od nas potom svojega čekovnega računa so mnogovrstne. Tudi vi ste lahko istih deležni ako imate ULOŽEN DENAR NA ČEKOVNI RAČUN ter bi nas veselilo vam dati nadaljna pojasnila v ti zadevi. Mnoga naša društva plačujejo svoje izdatke s čeki, izdanimi na našo banko; istotako K. S. K. Jednota v svoje popolno zadovoljnost.

Kadar potujete, vzemite na pot naše potniške čeke, katere izmenjate lahko povsod kakor navadni papirnati denar. Vendar so bolj varni kot denar, ker je vsak ček registrovan z Vašim podpisom, ako bi ga v slučaju izgubili.

Naš kapital in rezervni sklad v vsoti več kot $740,000, je znak varnosti za vaš denar.

JOLIET NATIONAL BANK

CHICAGO IN CLINTON St. :: JOLIET, ILL.

Wm. Redmond, predsd. Chas. G. Pearce, kasir
Joseph Dunda, pomoč. kasir

Glavna privlačna sila

ki nam dovaja dnevno vloge na SPECIAL INTEREST ACCOUNT, je poleg točnega poslovanja

POPOLNA VARNOST

pri nas naloženega denarja.

Obresti po 4½%, mesečno obrestovanje.

Sakser State Bank

82 Cortlandt St.
NEW YORK, N. Y.

Še dva skupna izleta priredimo to leto
Jesenski in Božični Izlet

Z ozirom na razna vprašanja naših rojakov poročamo, da priredimo to leto še dva skupna potovanja v stari kraj na najnovejšem, največjem in najhitrejši parniku francoske parobrodne družbe "ILE DE FRANCE"

JESENSKI IZLET 18. OKTOBRA, 1929
BOŽIČNI IZLET 8. DECEMBRA, 1929

Kakor vedno, so nam tudi za te izlete dodeljene najboljše kabine, in kdor si želi zasigurati dober prostor, naj se pravočasno prijavi in pošlje aro.

Za pojasnila glede potnih listov, Return Permitov itd. pišite na domačo

Sakser State Bank

82 Cortlandt Street
NEW YORK, N. Y.

FIRST NATIONAL BANK
Established 1857

ALI BOSTE POSLALI KAJ DENARJA NA SPOMLAD V STARI KRAJ?

Če ste tega mišljenja, potem se vam bo izplačalo, da pridete v našo banko.

Mi izvršujemo že dvainsedemdeset let razne bančne posle, in med tem časom smo imeli priliko doseči izvanredno ugodnost pri pošiljanju denarja v inozemstvo.

Ker imamo skupne trgovske zveze z raznimi denarnimi zavodi širom sveta, zato vam lahko nudimo in damo najnižje cene pri nakazilih denarja v vašo staro domovino

Najstarejša in največja banka v Jolietu.
Skupno premoženje nad $18,000,000.00

THE OLDEST and LARGEST BANK in JOLIET